

S seje komiteja obč. konference ZKS Ptuj

Pozitivni premiki v gospodarstvu ptujske občine

V ponedeljek je bila v Ptuj razširjena seja komiteja občinske konference ZKS. Komunisti so se seznanili z družbenoekonomskimi in političnimi gibanji v ptujski občini. Po oceni, ki jo je podal po uvodni razpravi Franc Tetičkovič, sekretar komiteja občinske konference ZKS Ptuj, smo bili v zadnjem času priča dokaj pozitivnim premikom v posameznih delovnih organizacijah in nasploh v gospodarstvu naše občine. Seveda pa pozitivni pokazovalci še zdaleč niso takšni, da bi lahko od njih zadovoljni prekrizali roke. Naš sistem ni ritem naglorazvijajočega se gospodarstva pri nas in v svetu nam narekuje na tem področju še bolj smele korake. Izmed vseh delovnih organizacij je trenutno precej zaskrbljujoče stanje v Tovarni perila »Delta«, ki je v izvajanju sanacijskega programa in, kot so poudarili tudi na seji komiteja, potrebna pomoči občine in drugih družbenopolitičnih organizacij. Seveda pa bi morali tudi precejšnje subjektivne vzroke za takšno stanje v delovni organizaciji sami.

Direktor »Sigue« Milan Krajnik, dipl. oec., je razpravjal o možnostih razvoja kovinske predelovalne industrije in med drugim poudaril možnosti povezovanja ptujske kovinske industrije z Mariborom, konkretno s tovarno avtomobilov. Prvi koraki na tem področju so že storjeni, vendar pa vse možnosti poslovno tehničnega sodelovanja še zdaleč niso izkoriščene. Milan Krajnik se je zavzemal za izdelavo po-

drobnega načrta, ki bi bil jamstvo za nadaljnji napredek na tem področju. Predvsem pa je omenil, da bo treba v ta namen zagotoviti potrebna sredstva. Janko Mlakar, inž. kmetijstva je načel razpravo o trenutnem položaju kmetijstva. Omenil je možnosti integracije KK Ptuj in »Perutnine«. Dejal je, da ni vedno najbolj pametno iskati partnerja za integracijo izven domače občine. Doda, ki jo ob takih integracijah pošljemo prek občinskih meja je mnogokrat precej velika.

Janko Mlakar se je zavzemal tudi za nekoliko bolj rahločuten posluš. reševanja problemov ostarelih kmetov v Haložah in, da ga dopolnimo tudi v Slovenskih goricah. Slišali smo pripombo,

da samo vikendi, ki tu in tam rastejo v Haložah — težkega socialnega stanja v Haložah ne bodo rešili, ampak ga delajo še bolj izstopajočega.

Na seji so razpravljali tudi o pomlajevanju članstva organizacije ZK. Poudarili so, da jih čakajo na tem področju obsežne naloge, predvsem pa ideološko usposabljanje kandidatov za spremenjen članstvo in v nemalo primerih tudi že obstoječih članov ZK.

Spregovorili so tudi o pripravi na prihodnjo sejo občinske konference ZKS Ptuj in sprejeli sklep, da bo seja 30. septembra. Osrednja točka dnevnega reda bo organizacija vseljudskega odpora in naloge komunistov na tem področju. J. S.

SLOVO OD PISATELJA

Delegacija pionirjev ptujske občine se je v soboto udeležila žalne svečanosti v Ljubljani na Žalah. Pionirji so se s solzami v očeh poslovili od svojega velikega prijatelja — pisatelja in velikega borca za slovenski narodni obstoj, Franceta Bevka.

Od pokojnika so se v Ljubljani poslovili dr. Marijan Brečelj, Ciril Kosmač, Gorazd Vesel ter pionir v imenu vseh slovenskih pionirjev.

Množica ljudi je nemo spremljala besede govornikov, ki so obnovili Bevkovo revolucionarno življenje. Svoje moči je uporabil za osvoboditev slovenskega in

posebej primorskega človeka.

S svojimi deli, knjigami, ki so prevedene v mnogo tujih jezikov, je razdal predvsem mladini svojo osebnost.

Ob zvokih žalne koračnice so s slovensko zastavo ovito krsto naložili na avto, ki jo je odpeljal v Idrijo in dalje v Novo Gorico, kjer je bil v nedeljo z vsemi častmi pokopan na solkanskem pokopališču.

Delegacija ptujskih pionirjev in predstavništva občinske zveze prijateljev mladine so pokojnikovi soprogi izrazili sožalje.

anc

Jubilej svetovne organizacije

V New Yorku se je začelo petindvajseto zasedanje Generalne skupščine Združenih narodov. Četrto stoletja obstoja in delovanja te organizacije bo proslavljeno sredi oktobra, ko se bo zbralo na njenem sedežu v New Yorku mnogo šefov držav in predstavnikov vlad mnogih dežel.

V času svojega obstoja in delovanja je predstavljala svetovna organizacija enega izmed pomembnih dejavnikov na mednarodni politični sceni. Krize, ki so od časa do časa pretresale svet, spopadi interesov in oborožene intervencije so se pomembno odražale na njeno aktivnost, kakor so takšne situacije v veliki meri opredeljevale njeno delovanje.

Dovolj je spomniti na Bliznjo vzhod, Ciper, Kongo in Kašmir, kjer so »modre čelade« varovale mir. Če Združeni narodi niso iz objektivnih razlogov mogli v popolnosti odkloniti spopadov, kakršni so bili v teh delih sveta, pa je gotovo, da so vsaj v veliki meri vplivali na umiritev situacije.

Nezadostna efektnost svetovne organizacije na posameznih področjih njenega delovanja je vedno imela in še ima svoje razloge. Daljši čas svojega obstoja so Združeni narodi odražali stanje sveta, razdeljenega na bloke, kjer so se spopadali interesi obeh strani. V zadnjih letih se je situacija bistveno spremenila. Od 126 članov svet-

ovne organizacije jih je mnogo, ki so v zadnjem času dobili neodvisnost, ki ne pripadajo blokom in katerih glas je v Združenih narodih vedno močnejši. Ne bi smeli izgubiti izpred oči, da je ravno zahvaljujoč Združenim narodom mnogo dežel dobilo samostojnost.

Jubilejno zasedanje Združenih narodov nudi priložnost za pregled uspešnosti delovanja njenih specializiranih agencij (UNESCO, UNICEF, FAO).

Petindvajseto zasedanje svetovne organizacije je neposredno za sestankom šefov neuvrčenih dežel v Lusaki. Ni nobenega dvoma, da se bodo pozitivni rezultati te konference odražali na tem zasedanju in da se bo glas neuvrčenih dežel, njihovo stremljenje k miru in napredku tokrat še bolj slišal na sedežu svetovne organizacije.

Situacije v svetu v času te obletnice ne bi mogli imenovati dobra. Človeštvo še vedno bremenijo problemi, kot so spopadi v jugovzhodni Aziji in na Bliznjem vzhodu, vprašanje razorožitve, dekolonizacije, prepoda izmed bogatih in revnih, rasne diskriminacije in drugi.

Nerealistično bi bilo pričakovati, da bodo na jubilejnem zasedanju, torej kar čez noč rešeni največji problemi človeštva. Opravičeno pa je upanje, da bi to zasedanje lahko prispevalo k izboljšanju mednarodnih odnosov.

Dj. M.

TE DNI DOMA IN PO SVETU

HUDI BOJI V JORDANIJI

V Jordaniji so se hudo spopadli pripadniki vojske in palestinski komandosi, ki imajo po njihovih virih v oblasti ves severni del Jordanije. Aman kaže žalostno sliko. Trupla mrtvih vojakov in civilistov ležijo na ulicah, mesto pa je ostalo brez električne energije in vode. Jordanski kralj Husein je sprva ukazal svojim enotam ustaviti boje s palestinskimi komandosi, zadnja poročila pa prinašajo vesti o še hujših spopadih. Jordanci so obsodili Sirijo, da je poslala Palestincem v pomoč tankovske enote. Sirijci pa so to odločno zanimali. Vestl so si zelo nasprotujoče, tako da je težko oceniti, kdo pravzaprav zmaguje.

Predsednik vlade SFRJ Mitja Ribičič je podal izjavo, v kateri vlada Jugoslavije poziva vlado Jordanije in palestinske organizacije, naj neutegoma ustavijo medsebojno prelivanje krvi, tako da bi nehale padati žrtve in da bi na pogajanjih poiskali rešitev, s katero bi prebrodili sedanja nesoglasja.

PRISTANEK SOVJETSE VESOLJSKE LADJE NA LUNI

Sovjetska avtomatska vesoljska postaja »Luna 16« je mehko pristala na Luni, v skladu z načrtanim programom raziskovanja Lune in vesoljskega raziskovanja okoli nje. Te raziskave opravljajo aparati v avtomatski postaji. »Luna 16« se je z vzorci Mesečevih tal pričela vračati na Zemljo.

NAPADI AMERIČANOV

Ameriške vojaške sile so zadnje dni množično bombardirale kraje Južnega Vietnam. Odvrgli so na stotine ton bomb. Južnovietnamci pa so objavili, da Američani uporabljajo pri svojih napadih razne strupe.

PREDSEDNIK TITO NA NIZOZEMSKEM

Predsednik republike Josip Broz Tito bo z ženo Jovanko uradno obiskal Nizozemsko od 20. do 23. oktobra letos. Povabila sta ga nizozemska kraljica Julijana in princ Bernard.

KONČANO SVETOVNO PRVENSTVO V PADALSTVU

Na Lescach pri Bledu je bilo svetovno prvenstvo v padalstvu, na katerem so se presenetljivo dobro uvrstili tudi Jugoslovani, ki so osvojili eno srebrno in eno bronasto kolajno.

Vreme

do nedelje, 4. oktobra 1970.
Mlaj bo 30. septembra ob 15.32.

Napoved: spremenljivo in hladnejše vreme bo do 30. septembra. Deževalo bo verjetno v četrtek, 25. septembra. V petek, 26. septembra, bodo še posamezne plohe. Okrog četrta, 1. oktobra bo nastopilo sončno in toplejše vreme.

Alojz Cestnik

Kdaj stabilizacija tržišča in cen?

Ko govorimo o cenah, mislimo na podražitve, ki so tako globoko posegle v žepe državljanov v zadnjem času. Medtem pa je skupina strokovnjakov zveznega zavoda za cene izdelala predlog politike cen za čas od 1971 do 1975. leta, po katerem bi stabilizirali tržišče in cene.

V tem času bi morali predvsem stabilizirati tržišče in življenjske stroške, oziroma bi morali spraviti njune stopnje rasti v normalne okvire. V tem cilju bi morali predvsem razviti samoupravno dogovarjanje gospodarstva o cenah oziroma omogočiti svobodno oblikovanje cen tam, kjer deluje konkurenca.

Na sektorjih, kjer je mogoče z ekonomskimi ukrepi vplivati na cene, bi morali v dogovoru z gospodarstvom in z družbenopolitičnimi organizacijami določiti efektne organizme za usklajevanje in kontrolo cen. Za blago, ki je predmet mednarodne trgovine, bi morali v tem času zagotoviti cene kot so na svetovnem tržišču.

Res je, da teh ciljev ni lahko doseči, tem bolj, ker je področje cen zelo komplicirano in nabito z nasprotnimi

interesi, zato bo treba cene urejevati v odvisnosti od danih pogojev na tržišču.

Da bi dosegli postavljen cilj v politiki cen je predvsem treba vse oblike porabe (investicijske, osebne in splošne) spraviti v realne okvire.

Strokovnjaki mislijo, da se življenjski stroški ob 7- do 8-odstotnem povečanju družbenega proizvoda ne bi smeli povečati za več kot 4 do 5 odstotkov. Cene industrijskih proizvodov bodo v naslednjem obdobju na nivoju cen v razvitih deželah konvertnega območja, kar doslej ni bilo. V kmetijstvu se bo zagotavljalo stabilno gibanje cen med drugim tudi s sistemom zagotovljenih minimalnih odkupnih cen predvsem tistih kmetijskih proizvodov, ki zavzemajo pomembno postavko v življenjskih stroških.

Porast cen v gradbeništvu in v industriji gradbenega materiala bo moral biti nižji od stopnje rasti realnega družbenega proizvoda zaradi nenormalno visokih cen novogradnje, ki so v nekaterih mestih presegle celo svetovne cene.

Cene v elektrogospodarstvu, v javnem transportu, PTT prometu in v drugih storitvah, ki so pomembne za družbeni standard, bodo mogoče spremeniti le po dogovoru. Tako se bodo spreminjale tudi cene komunalnih storitev.

V bodoče bo treba tudi liberalizirati uvoz, da bi sedaj s carinami zavarovane proizvodne organizacije izpostavili konkurenci. Istočasno bo treba znižati carino za blago z visoko ceno. Vzoredno bodo liberalizirane cene na vseh sektorjih, kjer deluje konkurenca.

V primerih motenj na tržišču, ko ne bo mogoče intervenirati z ekonomskimi ukrepi, bo treba nastopiti tudi z administrativnimi ukrepi ter cene predpisovati. Tendencia pa je zamenjati administrativno kontrolo cen z metodo samoupravnih dogovorov v gospodarstvu.

Za zagotovitev stabilizacije tržišča bo treba tudi obdržati funkcijo materialnih rezerv ter jo razširiti na republike. V obdobjih slabše konjunktore bo treba višje proizvodnje zadržati in intervenirati z njim, ko poraste povpraševanje. VL

Želja se bo Videnčanom izpolnila še letos

Sredi letošnjega poletja smo v Tedniku, obširneje pisali o vse večjem prizadevanju sveta krajevne skupnosti v Vidmu, zlasti še njenega predsednika Maksa Vavpotiča in odbornika skupščine občine Ptuj Boška Varnice kot tudi Ivana Soko, ki je sam zbral kar za blizu šest starih milijonov dinarjev obvez, ki so jih podpisali prebivalci Vidma in okolice ter s tem priznali pripravljenost, da bodo še poleg krajevnega samoprispevka dodatno prispevali nekaj deset starih tisočakov, nekateri tudi po sto tisoč starih dinarjev za asfaltiranje ceste Ptuj — Videm.

Kot smo pred dnevi zvedeli od Toneta Zagarja, podpredsednika občine, je že vse pripravljeno, da bo lahko cestno podjetje pričelo z asfaltiranjem ceste od Suhe vjeje do Vidma. Upajmo, da bodo, preden bodo te vrstice natisnjene v Tedniku, že tudi podpisana s cestnim podjetjem ustreznna pogodba ter že narejeni najnujnejši načrti za modernizacijo te do kaj obremenjene ceste.

Kot je dejal podpredsednik občine, je edina ovira še v tem, da ima cestno podjetje prav v teh jesenskih dneh polne roke dela z modernizacijo nekaterih cest na svojem območju, vendar upamo, da bodo z dobro organizacijo dela, pravilno razporeditvijo mehanizacije še pred zimo uspeli z deli dokončati tako, da bi še pred zimo položili prvo, to je grobo plast asfalta, drugo pa takoj spomladi.

DANES SEJA SO ORMOŽ

Danes zasedata oba zbora skupščine občine Ormož. Na dnevnem redu imajo analizo gostinsko turistične dejavnosti v občini, sklep o soglasju k sporazumu o oblikovanju cen goveje živine in goveje mesa na območju SR Slovenije, odločbo o potrditvi plana odstrela divjadi za lovsko leto 1970-71 za vse lovške družine v občini Ormož, odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o samoupravljanju delovnih ljudi v upravnih in drugih organih občine Ormož, sklep o zagotovitvi sredstev za obrambo proti toči, sklep o poročilu za najetije kratkoročnega kredita občinske konference ZMS, sklep o sofinanciranju programa razvoja knjižništva, premoženjsko pravne zadeve, imenovanje občinske

Morda naj omenimo, da so Videnčani in okoličani prispevali še nekaj nad 120.000 dinarjev dodatnega prispevka. Nekaj bodo premaknili še podjetja kot je KK Ptuj, Panonija, Perutnina, pekarsko podjetje Vinko Reš iz Ptuja oziroma Intes iz Maribora, trgovsko podjetje bira Les ter še nekatera druga podjetja, med njimi prav gotovo tudi ptujsko komunalno podjetje ter avtobusna podjetje iz Maribora, ki ima tu svoje redne avtobusne proge.

Vsekakor bo asfaltni trak pod vzhodje Halož dokajšnjega pomena tudi iz turističnega vidika ter ena naj-sodobnejših povojnih pridobitev Videnčanov in številnih Haložanov, ki se po tej dokaj obremenjeni cesti vozijo vsakodnevno na delo v Ptuj, Kidričevo, Maribor in drugam. Uresničena pa bo tudi večdesetletna želja slehernega prebivalca kraja, ne nazadnje tudi naših najmlajših občanov, ki se po tej cesti vozijo ali pešajo vsakodnevno v šolo v Vidmu in iz šole domov. Tu mislim predvsem na učence, ki so doma v »dolgi« vasi Pobrežje. Najbolj pa bodo veseli asfaltnega traku številni avtomobilisti, med njimi tudi spodaj podpisani, mopedisti, kolesarji in ne nazadnje tudi redki pešci, ki so do sedaj marsikdaj bili žrtev cestne brozge, če niso uspeli pravočasno odskočiti daleč stran od ceste, da o prahu niti ne govorimo.

F. Hovnik

Steklarna v Slovenski Bistrici

Povečanje proizvodnje in izvoza

Kot samostojno podjetje je zaposlovala bistriška steklarna 205 ljudi. V prvem letu po integraciji s steklarno v Rogaški Slatini se je število zaposlenih sicer zmanjšalo na 178, medtem ko se je storilnost znatno povečala. V prvem letu je znašala realizacija okoli 200 milijonov SD. V tem času je bil obrat še neurejena tehnološka enota, obremenjena s številnimi proizvodnimi artikli, kar je vsekakor neugodno vplivalo na hitrejšo rast kvalitete kot količine proizvodov. To so bili tudi vzroki, ki so onemogočali, da bi se obrat uspešneje vključil v mednarodno tržišče. V letu 1962 je planiral obrat v tujini na ca. 400 US dolarjev svojih proizvodov, kar pa še zdaleč ni zadostovalo za hitrejši razvoj obrata, ki si je tudi prizadeval za čim širši nastop na tujih trgih. Že v prvem letu tesnega sodelovanja z matičnim podjetjem je obrat povsile vse sile preučevanju svojih proizvodnih možnosti, ki bi lahko vplivale na izboljšanje kvalitete izdelkov in za njihovo čimvečjo uve-

ljavitev na tujih tržiščih, kar je dalo ugodne rezultate, ki so v veliki meri vplivali na porast proizvodnje v naslednjih letih.

Med temeljnimi vzroki, ki so uvrstili bistriški obrat steklarne med največje izvoznike iz občine Slovenska Bistrica, je predvsem specializacija v izdelavi artiklov, ker se je obrat usmeril izključno v izdelavo svetilnih teles visokih vrednosti, medtem ko so opustili proizvodnjo novoletnih okraskov, raznih vaz, akvarijev in podobnih proizvodov. S specializacijo so se odprle večje možnosti tudi za preučevanje kvalitete posameznih stekel. Izboljšan je bil tudi tehnološki postopek, ki pa še sedaj ne ustreza v polni meri.

Vse naštetje je vplivalo na ugodne proizvodne premike, ki jih steklarna v zadnjih letih z veliko mero prizadevanja in samoodpovedovanja kolektivna dosega. O tem govorijo naslednje številke: od leta 1961 do 1969 se je povečalo število gotovih proizvodov od 419 tisoč kosov na 1.562.000 kosov ali za 3,7-

krat. Izvoz se je v tem času povečal od 400 US dolarjev na 318.000 US dolarjev ali za 7,8-krat. Skupna realizacija se je v navedenem času povzpela na 1,2 milijarde SD.

Tudi v prvi polovici letošnjega leta je dosegel kolektiv ugodne rezultate. Realizacija je bila za 28 odst. večja od lanske, izvoz pa za 70 odst. Predvidevajo, da bodo dosegli do konca leta okrog pol milijona dolarjev izvoza.

Na temelju takšnih rezultatov so v obratu že razpravljali o svojem razvoju v bodoče. Po programu bodo do leta 1975 izvršili pomembne rekonstrukcije, povečali pa bodo tudi število zaposlenih na okrog 400. Med njimi bodo zavzemali najpomembnejše mesto kvalificirani steklarji in brusilci, po katerih je ravno v zadnjem času veliko povpraševanje.

Viktor Horvat

RAZSTAVA

Ob smrti velikega izmed slovenskih pisateljev, Franceta Bevka, sta pripravili ljudska in študijska knjižnica v Ptuj razstavo Bevkovih knjižnih del. Razstava je odprta v hodniku študijske knjižnice na Trgu svobode v Ptuj. Odprta bo približno mesec dni. Mnogi šolarji in odrasli so si razstavo že ogledali pa tudi za tiste, ki na razstavi še niste bili, vabijo da si jo ogledajo. J. S.

Ob slovesu od slovenskega pisatelja
Franceta Bevka

»Mladi ljudje in mladi narodi...«

Vedno bomo pomnili 17. september. Dan, ki je dal življenje Francetu Bevku, pisatelju, dramatik, publicistu, borcu, dan v katerem smo Slovenci izgubili velikega moža. Njegovih osemdeset let je ena sama epopeja za pravice naroda, ki je bil neštokrat ponizhan in razslavljen, boja za slovensko besedo in njegovo veljavo.

Učiteljšče je obiskoval v Kopru in Gorici, samo leto dni pred izbruhom I. svetov-

ne vojne pa je nastopil službo, kjer je kaj kmalu doživel kazensko premestitev. Mladenič je bil »nevaren« in poslali so ga na bojišča.

Po vojni ni več mislil na učiteljevanje. Delal je pri Večernem listu in Slovencu, usoda Primorske pa ga je klicala v domače kraje. V Gorici je postal urednik Mladike. Kmalu je postal ravnatelj Narodne knjižnice v Gorici. Zaradi ostrega plesa pa so mu odmerili štiri

mesece zapora. Vse bolj se je posvetil Goriški Matici, pisal in urejal ter prevajal njene knjige, kasneje pa je urejal še zbornik Luč in Biblioteko za pouk in zabavo.

Ko so prišli na oblast fašisti je bil tanko odmerjen tudi njegov košček kruha. Med tržaškim procesom so fašisti Bevka internirali, po poldrugem letu izpustili, čez leto dni pa spet zaprli. Po zlomu Italije se je pridružil partizanskemu gibanju, leta 1945 pa se je vrnil v osvobodjeni Trst kot predsednik Pokrajinskega narodnoosvobodilnega odpora za Slovensko Primorje in Trst. Potem je bil podpredsednik Prezidijske ljudske skupščine Slovenije...

V Bevkovih spisih zaživi tolimski, goriški in kraški svet, živi kot nikoli do tedaj Slovenska Benečija...

Bevkova tvorna domišljija snuje predvsem v obliki črtice, novele, povesti in romana, vendar tudi njegova odrska dela pričajo, da zna postaviti na oder izrazite osebe iz sodobnega sveta.

Hvaležnih brancev pa ni našel Bevk samo med mladino, niti samo med obema vojnama na Primorskem, ko so ljudje skrivali njegove knjige pred karabinerji in ko so si iz roke v roko podajali njegovega Čedermaca, takih bralcev ima tudi danes največ po vseh slovenskih knjižnicah.

Bevkov opus je en sam spomenik. Ne samo njegove ustvarjalnosti, pač pa upora in boja vsega primorskega ljudstva. Iz njegovega deleža v tem boju se mogočno dviga osebnost kaplana Martina Čedermaca, ki je delal na tistem kosu slovenske zemlje, kjer so ljudje potrebovali katekizem vere v prihodnost, osebnost Čedermaca — Bevka, ki je povezan s svojo zemljo in ljudstvom, šel z njim v vstajenje. Njegove besede so bile merjene v srce: »Pravica je. Pride... naš narod je še mlad. Mladi ljudje in mladi narodi imajo vso bodočnost še pred seboj...«

S seje SO Slovenska Bistrica

Nova imenovanja

Na minuli seji skupščine občine Slovenska Bistrica nismo zabeležili kdo ve kako pomembnih razprav, pa tudi odborniki menda prvič po počitnicah še niso bili najbolj »segreti« za razprave. Prisluhnili smo lahko poročilu o delu uprave skupščine občine, poročilo o delu postaje milice, poročilo sveta za družbeni plan in finance ter komisije za volitve in imenovanja. Odborniki pa so sprejeli tudi sklep o podpori sporazuma o oblikovanju cen goveje živine in goveje mesa na območju Slovenije.

Nekatere podrobnosti o delu postaje milice smo v Tedniku že opisali, povemo pa naj še to, da so odborniki skupščine dali delavcem milice za njihove napore vso pohvalo. Precej je bilo tudi govora tudi o neurejenih sprejemnih prostorih na postaji v Slovenski Bistrici, ki na obiskovalce naredijo precej žalosten vtis. Mnogi so se zavzeli, da bi morali biti prostori, kamor prihajajo mnogi domačini in tudi tujci, solidno urejeni, zato pa bi seveda morali dati tudi določena sredstva, ki pa niso tak velika, da jih ne bi zmogli. Komandir postaje milice je tudi poudaril, da imajo miličniki sedaj precej olajšano delo, saj so s tehničnimi pripomočki dobro »začlenjeni«.

V nadaljevanju pa je povedal, da vedno večji problem predstavljajo mladoletniki, ki bežijo iz vzgojnih domov, pri pobegih pa seveda nemalokrat storijo različna kazniva dejanja. Poglavlje zase pa so tudi pohorski mopedisti, za katere je znano, daa ima le eden izmed desetih voznikov dovoljenje. Enega izmed odbornikov pa je zanimalo, kako je s krivicom požara, ki je dobesedno upepelil domačije v Zg. Novi vasi, vendar pa mu komandir

milice ni mogel odgovoriti, saj postopek še traja, obravnavajo pa ga v Mariboru.

Med mnogimi vprašanji smo lahko zabeležili tudi zanimanje odbornikov za izvajanje odloka o javnem redu in miru. Miličniki do sedaj niso imeli blokov za denarne kazni kršiteljev, predsednik skupščine občine Miro Kolenko, pa je pojasnil, da bo to urejeno prav kmalu. V nadaljevanju razprave so udeleženci seje precej pozornosti posvetili tudi parkirnim prostorom, ki so v Slovenski Bistrici precejšen problem. Nekateri odborniki so upravičeno negodovali, saj je center Slovenske Bistrice ozek, tako dam nogi, ki prihajajo po službenih opravkih porabijo precej časa, preden najdejo prostor za svoj avtomobil. Menda je že zadnji čas, da v Bistrici uredijo problem s parkirnimi prostori, glavno besedo pri tem pa bo morala imeti krajevna skupnost. Prav tako so odborniki kritično omenili, da v mestu ni nobene kolesarnice, pa tudi pred trgovinami in javnimi zgradbami za kolesarje ni poskrbljeno. Dogovorili so se, da bodo skušali v prihodnosti s pomočjo krajevne skupnosti urediti kolesarnico, z izkupičkom pa bi plačevali čuvaja, ki bi lahko bil upokojenec.

Na predlog komisije za volitve in imenovanja so odborniki potrdili predloge o imenovanjih ravnateljev šol in otroškega vrtca.

Ravnateljske posle na osnovni šoli v Poljčanah bo v naslednjih štirih letih opravljal dosedanj ravnatelj Alojz Mesarič, na posebni osnovni šoli v Slovenski Bistrici dosedanj ravnatelj prof. Slavko Kleindinst, na osnovni šoli v Makolah pa prav tako dosedanj ravnatelj Julij Lončarič. Za ravnatelja vrtca so imenovali dosedanjega ravnatelja Ivana Ferka. Za sodnika za prekrške so imenovali Franca Predana, za vodjo priprav za splošno ljudsko obrambo pa Borisa Plošenjaka.

Prihodnji petek se bodo odborniki skupščine napotili na ekskurzijo proti Ptuj in Ormožu.

D. Utenkar

Črešnjevec-Impol 3:0

V okviru II. republiške lige v odbojki sta se na Črešnjevcu pomerili v občinskem derbiju ekipi Črešnjevca in Impola iz Slovenske Bistrice. Domačini so bili precej boljši nasprotnik in so zaslužno zmagali s 3:0.

J. S.

France Bevk

17. septembra letos, prav na dan, ko bi France Bevk praznoval 80-letni življenjski jubilej, se je temu velikemu slovenskemu pisatelju iztekla njegova življenjska pot.

France Bevk je prav gotovo najplodovitejši slovenski pisatelj, saj je v 65 letih svojega literarnega ustvarjanja napisal kar 164 knjig; če pa upoštevamo tudi ponatise v zbranih in izbranih delih ter prevode, naraste njih število celo na 230. Njegova dela so prevedena v 16 različnih jezikov. V teh delih je opisoval predvsem ljudi in kraje rodne Tolminske, odkrival globlje plasti človekove narave, njegov boj za resnico, pravico in ljubezen. Nepozaben je Kaplan Martin Čedermac, lik zavednega benečslovenskega duhovnika, ki se z vsem srcem upira fašističnemu narodnostnemu zatiranju in ki je nosilec pisateljevih idej in čustev.

Posebej je Bevk zaslovel kot mladinski pisatelj; samo po

vojni je izšlo pri naših založbah nad 100 mladinskih knjižnih del. Med slovenskimi šolarji ni takega, da ne bi vzljubil Bevkovih pripovedi. Pa ne samo mladini, prav tako se je priljubil tudi odraslim bralcem in postal pravi ljudski pisatelj.

Bevkova dejavnost je zajela tudi druga področja. V svoji ožji domovini je v času med obema vojnama, dokler ni fašizem nasilno zatrl slovenskega kulturnega življenja, urejal slovenske časnike in revije in vodil založbe, kjer so izhajale slovenske knjige. Aktivno se je vključil v narodnoosvobodilni boj in tudi 25 povojnih let živel in delal za slovensko literaturo, kulturo in slovenski narod.

Nenavadno plodno je bilo življenje, ki je sedaj ugasnilo. Pisatelj Bevk nas je zapustil, ostala pa nam je bogata dediščina — priča njegovega zvestega iskanja resnice in človeških vrednot. M. A.

ZDRAVSTVENA POSTAJA V LESKOVCU JE BILA ZELO POTREBNA

Ob letošnjem občinskem prazniku Ptuj so v Leskovcu v Halozah bolj tiho kot sicer, izročili svojemu namenu zdravstveno postajo, kjer sedaj zdravnik ordinira samo enkrat tedensko in sicer ob torkih popoldne.

Ceprav postaja dela šele nekaj več kot mesec dni, se je pokazalo, da je bila več kot potrebna. Ze sedaj pride v ambulanto toliko ljudi, da mora zdravnik ter pomožno zdravniško osebje po navadi delati pozno v noč, če hočejo pregledati vse tiste, ki so potrebni zdravniške pomoči.

Zanimivo pri tem je, da tu iščejo zdravniško pomoč številni kmetje iz bližnje in daljše okolice in tudi iz sosednje Hrvaške, ki prej čeprav potrebni in bolani niso iskali zdravniške pomoči, ker je bilo do zdravnika preprosto mnogo predaleč, pa tudi

avtobusne zveze niso bile najbolj ugodne. Izgubili pa so tudi preveč svojega dragocenega časa. Marsikdaj so tako iskali zdravniško pomoč šele potem, ko je bilo že prepozno ali pa, da je bilo njihovo zdravljenje dolgotrajnejše.

Vsekakor zaslužijo tisti, ki so kakorkoli pripomogli, da so v Leskovcu, ki je nekakšno središče Haloz ter od Ptujja oddaljen dobrih 15 kilometrov, dobili prepotrebno zdravstveno postajo, vse priznanje in javno pohvalo. Spomnimo pa se danes obljube, ki jo je dal dr. Emil Blagovič, da si bodo prizadevali, da bodo zdravstvo čim bolj približali zavarovancem in to obljubo tudi izpolnjujejo, kajti prepričani smo, da to še zdaleč ni zadnja zdravstvena postaja na našem podeželju. Franjo Hovnik

»SPOSODIL« SI JE AVTOBUS IN PODRL OGRAJO

V noči od sobote na nedeljo t. j. med 12. in 13. avgustom, si je do sedaj še neznan ljubitelj nočne vožnje privoščil nevsakdanjo avanturo. Po nekaterih ugotovitvah je v nedeljo okrog 3. ure zjutraj na avtobusni postaji v Ptujju odklenil parkirani avtobus. Last AP Maribor, se zapeljal po mestnih ulicah, slišali smo, da je obiskal celo ptujski grad in se zatem preusmeril proti Mariboru. Najbrž prehitra vožnja in neizkušenost voznika pa je kaj hitro prekinila ta nenavaden nočni izlet. Na ovinu pri hiši št. 11 na Mariborski cesti je začel avtobus močno zanašati in je z zadnjim delom trčil v obcestno ograjo, ki jo je poškodov-

val v dolžini sedem metrov. Pri trčenju je nastalo na avtobusu in ograji za okrog 500.000 S din škoda. Po nesreči je odpeljal poškodovani avtobus nazaj na avtobusno postajo in ga parkiraj skoraj natanko na tistem mestu, kjer si ga je »sposodil«. Za drznim voznikom, ki si je privoščil za nočno vožnjo celo avtobus, poizvedujejo in smo prepričani, da ga bodo organi javne varnosti prej ali slej odkrili. V Ptujju smo slišali v zvezi s tem dogodkom tudi naslednjo anekdoto: »Najbrž je imel številno družino, ki je ni mogel spraviti v fička in je bil zato avtobus za nočni izlet najbolj primeren.«

J. S.

NOV GASILSKI AVTO

Pred nedavnim so prizadevni gasilci v Jurovcih, ki imajo svoj sedež v Trčcu, dobili nov gasilski avtomobil, katerega so si že dalj časa želeli. Kot mi je povedal njihov predsednik Franc Kirbiš, ki je menda eden najmlajših gasilskih predsednikov v ptujski občini, če ne sploh v Sloveniji, so morali za avto odšteti kar nekaj nad 41.000 dinarjev. Kirbiš je star šele 27 let ter 15 let v gasilskih vrstah.

Ze uvodoma naj omenimo, da so si gasilci v Jurovcih v lanskem letu dokončno zgradili tudi gasilski dom, ki so

v lanskem letu, ko so jurovski gasilci razvili svoj prapor, še posebej izkazala Marija in Maks Kirbiš iz Trčca, ki sta vsakokrat darovala gasilskemu društvu kar po sto starih tisočakov. Tudi ptujska Panonija je prispevala pri nakupu avtomobila sto starih tisočakov, manjše zneske pa še nekatera druga ptujska podjetja.

V društvu je sedaj 45 gasilcev, imajo mladinsko in pionirsko desetino, kar pomeni, da so v svoje vrste znali pritegniti tudi mladino, ki pridno vadi ter se uči gasilskih veščin. Letos pa so že

Trenutek s svečanosti — Poveljnik jurovskih gasilcev (četrty z leve) Stanko Vavpotič, predaja raport Maksu Bračiču, ki je gasilskemu društvu daroval kar dvesto starih tisočakov

ga vsled pomanjkanja denarja gradili več let. V lanskem letu pa so prav tako razvili tudi svoj gasilski prapor. Zato so morali vsa leta vsak dinar, ki so ga kje dobili, skrbno varčevati prav z namenom, da si kupijo gasilski avtomobil, brez katerega si dandanes ne moremo zamisliti uspešnosti njihovih intervencij pri reševanju ljudi in imetja. Pri tem še velja omeniti, da sta se pri nakupu avtomobila kot tudi

trikrat reševali, oziroma gasili. Vsekakor lahko z zadovoljstvom zapišemo, da se v zadnjem času številna gasilska društva v občini želijo modernizirati, zlasti še motorizirati. Želel je le, da bi njihovo sicer še tako koristno pomoč čim manj potrebovali. Najbolje pa nikoli, kajti požari, povodnji prinašajo samo žalost in obup, tega pa si ne želimo.

Franjo Hovnik

Murska Sobota-Drava 54:61 (18:21)

Igrišče Partizana v Murski Soboti, gledalcev 100, sodnika Glažar in Seruga, oba iz Murske Sobotice, sta bila pristanska.

Košarkarji Drave so presenetili s svojo četrto zaporedno zmago in si s tem utrdili položaj v sredini lestvice.

Glede na to, da na tekmo nista prišla delegirana sodnika, sta po sporazumu sodila domačina, ki sta pa sodila neobjektivno in tolerirala domačine.

Kljub vsemu pa zmaga Drave skozi vso tekmo ni bila ogrožena, saj so z odlično igro v napadu in dobro konsko obrambo presenetili domačine, ki nikakor niso našli prave taktike, ki bi zmedla goste.

Nastopili so za Mursko Soboto — Grmič 14, Žižek 7, Goričan 9, Cifer 10, Mikolič, Lulič, Vlaj, Ficko, Meden 14; za Dravo pa Čurin 4, Hlupič,

Cimerman, Urbančič 15, Centrih 4, Petrovič 20, Kovač, Bedrač 12, Koter 2, Srečko-vič, Kravina 4, Kropelj.

acn

Polskava-Turbina 3:2

Na Zgornji Polskavi so domači odbojkarji v srečanju II. republiške lige gostili moštvo Turbine, ki je bilo v tem dvoboju velik favorit. Začetek srečanja je bil tak, kot so mnogi pričakovali. Gostje so bili boljši in zmagali kar dva seta. Potem pa je prišlo do preobrata. Polskavčani so dali vse od sebe in presenetljivo zmagali v treh setih ter tako več kot zaslužen osvojili obe točki, ki jim dajeta upov, da se bodo v nadaljevanju prvenstva borili celo za najvišjo uvrstitev. -d

Mednarodno tekmovanje šolanih psov v Slovenski Bistrici

Kosmatinci so pokazali izredno znanje

V soboto in nedeljo je bilo v Slovenski Bistrici pod pokroviteljstvom skupščine občine mednarodno tekmovanje šolanih psov. Organiziralo ga je društvo za vzrejo športnih in službenih psov iz Slovenske Bistrice, vodniki pa so pripeljali na tekmovanje 14 nemških volčjakov iz Italije, Avstrije in Jugoslavije.

V soboto zvečer je bistriško kinološko društvo priredilo tovariški večer, udeležili pa so se ga predsednik skupščine občine Slovenska Bistrica Miro Kolenko, predsednik kinološke zveze Slovenije Franjo Bulc ter častni predsednik zveze klubov Slovenije Teodor Drening. Prisotni pa so bili tudi gostje iz Srbije in Makedonije.

Predsednik SO Miro Kolenko je v pozdravnem govoru dejal, da ga veseli velika volja bistriških entuziastov, ki so že drugič organizatorji tega pomembnega tekmovanja. Srečanja Avstrijcev, Italijanov in Jugoslovancev rušijo mostove med državami in narodi, bogate izkušnje pa koristijo vsem. Predsednik kinološke zveze Franjo Bulc pa je poudaril zasluge bistriške občine in predsednika, ki Bistričanom pomore največ, kolikor je mogoče.

Tekmovanje je že v soboto trajalo ves dan. Stirinožni tekmovalci pa so preizkušali svoje znanje v iskanju sledi in predmetov.

Pravo doživetje pa je bil nedeljski del tekmovanja. Številni gledalci so se lahko prepričali, kaj vse zmorejo nemški volčjaki, ki so najprej pokazali svoje sposobnosti v ubogljivosti in posluš-

Stirinožni tekmovalci so presenetili

nosti. V drugem delu pa smo lahko videli, da lahko na oko povsem miren pes ugonobi vsakega napadalca. Posebna točka uspele prireditve pa je bil nastop šolanih psov iz Italije, ki so pripravili enkratno doživetje.

Prvo mesto na mednarodnem tekmovanju je osvojila psička Verke z 290,49 točk, last Wieserja iz Avstrije; drugo mesto: Markus 287,49 — lastnik Campino di Nanca, Italija, tretje pa: Markus 286,82 — lastnik Bartieri, Italija.

Kot smo že povedali, je bilo tekmovanje odlično organizirano in zasluži bistriško društvo za vzrejo športnih in službenih psov vso pohvalo. Seveda pa nas je zanimalo tudi, zakaj na tekmovanje nismo videli niti enega psa iz Slovenske Bistrice. Predsednik društva Ivan Kupčič ki ima tudi največ zaslug za razvoj kinologije v Slovenski Bistrici, nam je takole odgovoril: »Pred leti nam je spelo, da smo uveljavili posebno kraškega ovčarja, sedaj pa prav naše društvo skrbi, da bi izvedli čimboljše selekcijo. To seveda ni lahko, pravilo, terja pa ogromno prostega časa. Zato tudi naših predstavnikov na takih tekmovanjih. Kljub temu pa smo se dogovorili, bomo vsako tretje leto pripeljali tekmovanja. Do sedaj smo bili uspešni, seveda pa naša želja, da bi bilo takih tekmovanj v prihodnje. Ob koncu pa bi se rad zahvalil za razumevanje, ki sta ga pokazala skupščina občine in predsednik Miro Kolenko.

D. Utenkar

Tovornjaka zaprla cesto na mostu v Ormožu

V soboto zvečer se je na ormoškem mostu pripetila prometna nesreča, ker je voznik tovornega avtomobila s prikolico Grgo Vojnić-Turnič iz Subotice pripeljal z neprimerno hitrostjo na most. Na prikolici je imel naloženo težko stiskalnico, ki jo je peljal od Sentilja proti Zagrebu. Na ovinku pred mostom je zadel ob robnik in prikolica se je zaradi tega prevrnila. Za tovorna vozila je bil promet zaprt, medtem ko so osebnna vozila lahko nadaljevala vožnjo.

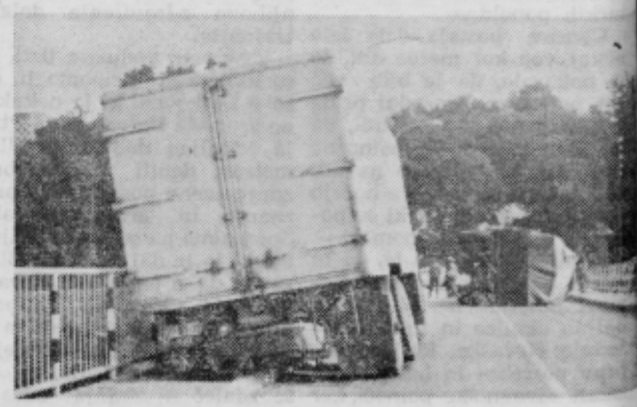
V nedeljo, v zgodnjih jutranjih urah pa je iz Varaždina proti Ormožu pripeljal voznik tovornega avtomobila hladilnika Ante Labrovič, zaposlen v podjetju Trans, Belje. Hotel je peljati prek mostu, pa so ga miličniki zavrnili. Umaknil se je nazaj in medtem ko so miličniki opravljali vse potrebno okrog prevrnjene prikloice, je Labrovič izkoristil priložnost,

zapeljal na pločnik in tako hotel peljati mimo. Pločnik ni predviden za tako težke tovore in se je zlomil, tako da so kolesa pogledala skozi. Nevarno nagnjen je obvisel na robu mostu naslonjen na betonsko pregrado med cesto in pločnikom. Tako bi po prvi prometni nesreči lahko

prišlo še do druge, mnogih ljudi, pa so na srečo nosilci vzdržali pritisk.

Oba ponesrečena avtomobila so odstranili z mosta približno do 16. ure, ko se je promet začel normalno razvijati.

Nepravilnost prvega in neposlušnost drugega šoferja sta povzročili veliko, do sedaj še neocenjeno materialno škodo na mostu in obeh vozilih.

Nevarno nagnjen je obvisel na robu mostu.

Izveza rezervnih vo. j. starešin, občinski odbor Ormož je organiziral v nedeljo

občinski orientacijski pohod

Ormoški grad, odet v sivi hladnega bližajočega se jesenskega dneva, je v nedeljo oživel že ob 4. uri zjutraj. Pršale so ekipe krajevnih organizacij ZRVS iz vseh krajevnih centrov občine Ormož. Na programu so imeli orientacijski pohod in preizkus znanja, ki so ga opravili v obliki testiranja in nabirali prve točke.

Po skupnem »partizanskem« zajtrku so prvi odšli

ne vojaške starešine, jim čestitali ob doseženih uspehih, se jim zahvalili za skrb za mladi rod in jim zaželeli še »mnogo uspehov in krepkega zdravja«. Tov. Pajek se je pionirjem zahvalil za prisrčne in tople pozdrave in povedal, da so pionirji krepko pomagali pri osvoboditvi in izgradnji naše socialistične domovine in jim na koncu zaželel mnogo uspehov pri učenju.

pred tekmovalcem. »Ni pa toliko važna uvrstitev, koliko je važno, da na takih tekmovaljih sodelujemo in s tem krepimo našo organizacijo, krepimo pripadnost in da v primeru potrebe lahko Tito na nas računajo. Rezervni starešina, ki bo v času borbe odgovoren za sto in več življenj, se mora nenehno učiti in izpopolnjevati« je povedal tov. Pajek in nadaljeval: »Ti orientacijski pohodi so preizkušnja naših moči, sposobnosti in znanja. Istočasno pa tudi preizkus naše pripravljenosti in prek naših organizacij. S tem krepimo tovarništvo, ki je bilo ena prvih odlik borcev NOV in ga tako prenašamo na pokolenja, ki šele rastejo. Generacije, ki so preživele II. svet. vojno, se zaradi starosti umikajo in na mladem rodu je, da prevzame vse te naloge in ohrani pridobitev resolucije. Tako so tudi sredstva, ki nam jih družba daje najracionalneje naložena. Mi ne želimo, da bi se rezervne starešine mogle kdaj svoje znanje dokazati v vojni. Mi želimo mir, a se kljub temu moramo pripravljati, ker presenečenja niso nemožna.« V imenu mestne organizacije SRVS mesta Varaždin in v imenu regionalnega odbora SRVS šestih hrvaških občin je prisotne pozdravil tudi Milorad Glušica, ki je v svojem kratkem nagovoru dal vse priznanje tekmovalcem in organizatorjem ter zaželel še mnogo takšnih srečanj tudi v medobčinskem merilu. Tudi predsednik SO

Predsednik občinskega odbora ZRVS občine Ormož Edvard Pajek pozdravlja prisotne

Zaključna svečanost v šolskem letu 1969-70 je bila s ljetne priprave na tisti »čee«, na plodne stike med organizacijami RVS pobratenih občin. Zanimanje bilo čim. jr

Nogomet

ORAVA-RUDAR (Trbovlje) 1:0 (0:0)

Zivahen začetek je obetal dinamično in borbeno igro. Obojestranski napadi s situacijami za dosego zadetka, ki jih v prvem delu nespretni napadalc niso znali izkoristiti.

V 30. minuti je bil poškodovan vratar Drave Kolarč, ki si je moral iskati zdravniško pomoč v bolnišnici, ko je nanj naletel napadalec Forte. Do konca prvega polčasa je Drava diktirala tempo. V zadnjih minutah je sodnik očitno dvakrat spregledal, ko bi moral dosoditi 11-metrovko v korist domačinov.

V drugem delu se je tempo igre stopnjeval, v želji za dosego vodstva. Rudar je igral na trenutke grobo, tako da je imel sodnik polne roke dela pri zapisovanju.

V 76. minuti domačini po Čehu dosežejo vodstvo. Iz kota streljana žoga je v loku padla pred gol in vratar žoge ni ujel.

V naslednji minuti je bil izključen igralec gostov Čop radi grobe igre. Zaradi prigovarjanja mu je sodnik pokazal pot v slačilnico. Z zadnjimi močmi so želeli gostje rezultat izenačiti, zato se je Drava krčevito branila in napade vzdržala ter priborila zaslužen zmag. Moštvi sta nastopili v postavah:

DRAVA: Kolarč (Škorjanec), Planjšek I., Kranjc, Vrbanc, Korošec, Knežević, Hadler, Čeh, Rob, Špehonja, Planjšek.

RUDAR: Dragar (Repar), Petrušič, Novak, Čop, Izla-kar, Krasnik, Ocvirk, Forte, Goršek, Grešak, Skofca.

Sodnik Bojnec iz Murske Sobote pred 450 gledalci svoje naloge ni opravil najbolje, predvsem se je po igrišču premalo gibal.

Drava-Branik (mladin-ci) 0:2

Mladinci so izgubili od svojih sovrstnikov, ki so si že v prvem delu igre zagotovili prednost. Vprašujemo, kakšna je skrb za mladince, v pretekli sezoni so bili drugi, sedaj pa sami porazi, čeprav z njimi dela profesionalni trener?

anc

Ptujski gledališčniki pripravljajo »Razvalino življenja«

Prizadevni člani amaterskega gledališča Ptuj so začeli pred nedavnim z rednimi vajami za Finžgarjevo dramo »Razvalina življenja«, ki jo bodo uprizorili ob koncu oktobra. Za svoj 35-letni jubilej neumornega gledališkega dela si je izbral to dramo režiser Peter Malec, ki nam je v zadnjih nekaj letih, v mnogih drugih krajih službovanja, pa seveda že mnogo prej dokazal, da je z dušo in telesom predan gledališkemu odru. O njegovi pomembni obletnici ter o delu ptujskih gledališčnikov smo že in še bomo poročali. J. S.

Tednik, vaš list

Na poti je bilo treba reševati strateške naloge

na progo. Pot je vodila iz Ormoža proti Pavlovcem in naprej prek Kogljia, Lešnice, Strmca in Hajndla nazaj v Ormož. Na tej naporni 15 km dolgi progi so rezervni oficirji morali še streljati, reševati različna topografska in druga strateška vprašanja.

Medtem so začeli prihajati gostje. Med njimi smo lahko videli tudi predsednika regionalnega odbora SRVS iz Varaždina, predsednika Ob. odbora SRVS mesta Varaždin Milorada Glušica, predsednika SO Ormož Frančka Novaka, tajnika SO Ormož Milana Vičarja, sekretar OK ZKS Silvo Bedrač in predsednik obč. konf. SZDL Ormož Vladimir Ožbolt pa sta aktivno sodelovala pri pohodu. Tu je bil tudi predsednik ZB Alojz Nardin in drugi.

Medtem ko so prvi tekmovalci pričeli prihajati na cilj, je komisija skrbno zbiral podatke in beležila točke. Tudi kuharice in strežno osebje Grajskega bifeja Ormož je po svoje prispevalo k tej vojaški manifestaciji. V dvorani DU v ormoškem gradu so pripravili bogato in okusno kosilo, ki je po napornem pohodu teknilo kot le kaj.

Svečano kosilo je bilo tudi priložnost za zdravice in razglasitev rezultatov.

Zbrane goste in tekmovalce je najprej pozdravil predsednik občinskega odbora ZRVS občine Ormož Edvard Pajek in jim zaželel prijetno počutje. Nato so prišli pionirji osnovne šole Ormož in le posebej pozdravili rezerv-

Medtem je ocenjevalna komisija uredila vse potrebno in razglasila rezultate. Na orientacijskem pohodu je sodelovalo 22 udeležencev. Prvo mesto je dobil Ivo Kopče, Ormož, 172 točk, drugi je bil Silvo Bedrač, Velika Nedelja, 171 točk, in tretji Vlado Kovarčič, Tomaž, 167 točk. Ekipno je zmagal Ormož (495 točk), pred ekipo Ivanjkovci

Streljanje je ena najvažnejših disciplin pri obrambi domovine

(479 točk). Sledile so ekipe Središče, Tomaž in Velika Nedelja.

Pri uvrstitvah je prevladovalo znanje in visok plasman posameznikov pri streljanju. Ponovno so ugotovili, da je ta težavna disciplina bila deležna preslabe pozornosti. Ta izkušnja narekuje bolj sistematično vajo na tem področju in ne samo priložnostno

Ormož Franček Novak je v svoji zdravici podčrtal potrebo po temeljiti pripravljenosti, saj situacija v svetu dokazuje, da se razen nase ne moremo zanesti na nikogar. Zaželel je tudi čim več mladim v vrstah RVS in hkrati ugotovil, da se vrste RVS zaradi odhoda mladih v razvitejša kraja slabo obnavljajo. 5

So javni interesi res proti uvedbi zasebne zdravniške prakse?

(Nadaljevanje in konec)

Mislim, da bi o tem moral odločati kar zelo kompetenten in objektivni organ, npr. Slovensko zdravniško društvo, oziroma posebna komisija, v kateri bi morali biti zastopani občina, sindikat, zdravstvo, prebivalstvo, oziroma vse zainteresirane organizacije, zavodi in skupina prebivalcev, ker bi le tako bila ta stvar splošno koristna in končno tudi pravična. Sicer se lahko tolmačenje »potrebe« izrodi v neupravičene privilegije in diskriminacije.

Najbolj pošteno, pravično in splošno koristno pa bi bilo, če bi bila zasebna zdravniška praksa dovoljena vsem, ki izpolnjujejo določene in splošne pogoje. Če že hočemo delati razlike med zdravniki in jih deliti na personae gratae in non gratae, potem bi bilo najbolje, da se začne s tem takoj od začetka, ko se kdo odloči za študij med. Naj se za usposobljenost za ta poklic postavijo določeni pogoji glede telesnega zdravja, inteligence, znanja in karakternih in drugih posebnosti. Pozneje pa je taka umetna in prisiljena diferenciacija samo škodljiva.

Zakaj je pravzaprav tak silen odpor do splošne dovolitve zasebne zdravniške prakse, ko pa vidimo veliko popustljivost, liberalnost in številne kompromise pri drugih poklicih, kot npr. pri odvetniški praksi, ki je organizirana izključno na zasebni osnovi in kjer nikogar ne skrbi in muči vprašanje, kako naj si siromak pridobi pogosto zelo drago odvetniško pravno pomoč na sodišču. Takih anomalij bi lahko našli še več, vendar bi s tem preveč zamujal ter naj navedem le bistvene stvari glede tega vprašanja.

Razumljivo je, da so za uspešno zdravniško delo poleg znanja prizadevnosti itd. potrebni tudi določeni materialni pogoji, kot npr. dobro opremljena ordinacija, diagnostični pripomočki, terapevtski aparati itd. Poleg tega je velikega pomena za uspešno in zadovoljivo delo tudi osebna kontinuiteta, strokovno izpopolnjevanje, možnost za uspešno aplikacijo pridobljenega znanja, izkušnost in bogata praksa, veselje in zanimanje za določeno delo, ki temelji na uspehih lastnega samostojnega dela ter v poklicnem napredovanju in adekvatnem nagradovanju itd.

Kako je glede zgoraj navedenih pogojev v socializirani, oziroma v zasebni zdrav-

stveni službi, zlasti v splošni zdravniški praksi?

Glede opreme velja v socializirani praksi zlasti za splošne ordinacije, da je le-ta poenotena, tipizirana, omejena na najnujnejše rekvizite za to stopnjo zdravniške pomoči, kot je predvidena za strogo nivoizirano medicinsko delo. Taka oprema ne more ustrezati individualnim željam in potrebam zdravnika, njegovemu eventualno bolj ambicioznemu prizadevanju in večinoma ni v skladu z njegovim strokovnim napredovanjem. Oprema je vedno ista od nastopnega dneva do zadnjega pred upokojitvijo ter je torej ista za začetnika kot za starejšega zdravnika.

V zasebni praksi se zdravnik razvija in strokovno raste iz leta v leto in temu primerno ureja svojo ordinacijo in jo izpopolnjuje, s čimer se večja kvaliteta in obseg njegovega dela. S tem raste tudi njegova ambicioznost, njegovi uspehi in veselje do tega dela. Glede osebne kontinuitete je v socializirani medicini stanje zelo neugodno. Splošni zdravnik s svojim mestom in delom navadno ni zadovoljen, zato skuša priti do specializacije ali do kakšnega vodilnega mesta v upravni funkciji ali išče zaposlitev v drugem zdravstvenem zavodu ter se zdravnik v ordinaciji pogosto menjajo. To se v zasebni zdravniški

praksi dosti redkeje dogaja, ker je osebna kontinuiteta zagotovljena. Za strokovno izpopolnjevanje v socializirani medicini ni velikega interesa, ker ga splošni zdravnik zaradi svojega položaja itak ne more uporabiti, za kar je več vzrokov. Glavni je že odnos bolnika do splošnega zdravnika, do katerega nima zaupanja ter v naprej zahteva napotnico k specialistu že pri najenostavnejših obolenjih. Mnenje, da se zdravniku pač ni treba ozirati na neutemeljene zahteve, če je sposoben sam ukrepati, je popolnoma zgrešeno. Kdor dobro pozna razmere, ve, da je to le v nekaterih primerih mogoče. Na splošno pa splošni zdravnik popusti iz več razlogov. Predvsem je njegova samostojnost, zelo majhna in službena odvisnost v hierarhični strukturi zdravstva zelo velika, ker je kot strokovnjak na najnižji lestvici zdravnikov. Razen tega ga vznemiri in odbije že odločno in neposredno izraženo nezaupanje s strani mnogih bolnikov. Boji se tudi negativne kritike in eventualnega obrekovanja ter je v nevarnosti, da izgubi še tisti mali renome in postane popolnoma nepopularen ali celo osovražen. V zasebni praksi takih primerov ni, ker prihajajo pacienti k zdravniku zaradi zaupanja in direktno od njega pričakujejo po-

moč za svojo bolezen. Medicinsko delo v zasebni ordinaciji ni tako razbito in razdrobljeno, ker ima zasebni zdravnik velik interes, da bolnika vsestransko preišče sam in zato stremi, da bi svojo ordinacijo čimbolj izpopolnil z ureditvijo lastnega rentgena, laboratorija, fizioterapije in drugih pripomočkov, da pacientu ne bi bilo treba hoditi v druge ordinacije in oddelke že zaradi ene same bolezni, kolikor seveda ne gre za kak operativni primer.

Zgoraj navedeni razlogi so le najpoglavitejši ter bi se dalo navesti še marsikaj tehničnega, kar bi govorilo v prid zasebne prakse.

Vsi omenjeni in mnogi drugi momenti v socializirani zdravstveni službi ne morejo ustvariti tiste optimalne delovne atmosfere, ki bi bila potrebna za res prizadevno in uspešno delo, ki bi dajalo zdravniku elan, navdušenje in veselje za ta poklic.

Pogosto se opaža tendenca, da se dovoli zasebna praksa le specialistom, ne pa splošnim zdravnikom. Zdi se mi, da bi bila le-ta posebno potrebna na podeželju, kjer zdravstveni domovi s številnim osebjem nikakor niso rentabilni. Če obstajajo pomisleki, da sedanja izobrazba splošnega zdravnika ni za-

dostna za samostojno delo, naj poskrbijo univerze, da bodo dajale diplome res sposobnim zdravnikom, kajti splošno znana je resnica, da kvaliteta lahko nadomesti v veliki meri kvantiteto in da je boljše malo pa dobro kot obratno.

Seveda bi bilo potrebno v ta namen spremeniti študij na medicinski fakulteti, ali pa bi bilo potrebno uvesti poseben izpit za obsežno in samostojno zasebno splošno zdravniško prakso.

Ko sedaj govorimo o zasebni praksi, si ne moremo predstavljati nekdanje relativno preproste zdravniške ordinacije predvojne ali takoj povojne časa, temveč bi le-ta morala izpolnjevati najsoodobnejše zahteve. Za nabavo opreme bi morala biti dovoljena kreditna pomoč bank na dolgoročno odplačevanje. Podrobnosti bi določil ustrezen zakon, ki bi moral omogočiti uspešno poslovanje socializirani in zasebni zdravniški praksi in ki bi usklajeval nujno medsebojno razmerje.

Po mojem mnenju je rešitev gordijskega voza problematike uspešne zdravstvene službe v uvedbi zasebne zdravniške prakse in v njenem harmoničnem sodelovanju s socializirano medicino. Medicus poetoviensis.

ZLATOPOROČENCA IZ PODGORC

Te dni sta zakonca Janez Dovečar in Eva, rojena Kavčič, dočakala petdeseto ob-

Janez Dovečar in Eva s pričama

letnico skupnega življenja. V soboto sta ponovno stopila pred matičarja in potrdila tisto ljubezen in zvestobo, ki sta si jo obljubila leta 1920.

Predsednik SO Ormož jima je čestital ob zlatem jubileju v imenu SO in jima izročil plaketo in skromno darilo.

Janez Dovečar, zlati ženin, je star 75 let in je kljub težaškemu in viničarskemu delu, ki ga je opravljal skozi vse življenje, še čil, krepak in mladosten. Že v I. svetovni vojni je bil avstrijski vojak in pozneje 14 mesecev borec generala Maistra. V II. svetovni vojni je pri nemškem podjetju Siuag gradil cesto Ptuj — Pušenci, delal na Mariborskem otoku in nazadnje

vendar je imel srečo in se rešil z manjšimi praskami. Svojo zlato nevesto Evo, ki je sedaj stara 77 let, je srečal na njenem domu. Skupaj sta hodila na delo k takratnim podgorškim posestnikom. V zakonu se jima je rodilo 8 otrok. Najstarejši je padel v II. svetovni vojni. Drugi so preživeli tiste viharne čase in se v soboto zbrali v hiši svojih staršev in proslavili ta zlati jubilej. Ženin je še povedal, da ga veseli, ker ima toliko otrok, 13 vnukov in že 4 pravnuke. Vse to dočakati, je res nekaj veselega.

Na koncu sta zlata jubila lanta še povedala, da jima je tako lepo na svetu, da si ne želita dočakati boljših časov. jr

Ob začetku tedna požarne varnosti

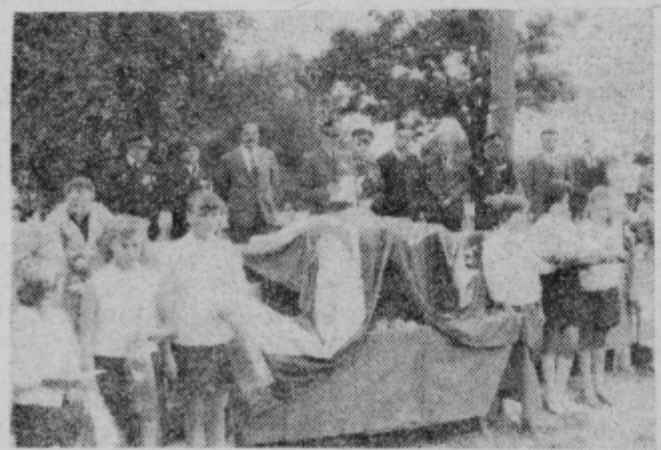
Kot smo obširno poročali že prejšnji teden, se je začel v nedeljo teden požarne varnosti.

V Ptuj so pripravili v nedeljo veliko mokro gasilsko vajo, v kateri so pokazali gašenje »gorečega« ptujskega gledališča. Po gasilski vaji je bil svečan mimohod gasilcev, v katerem so sodelovali po-

leg domačih tudi gasilci iz Avstrije.

Se posebej veselo pa je bilo popoldne na Desterniku, kjer je pred nedavnim ustanovljeno gasilsko društvo odprlo nov gasilski dom in krstilo novo brizgalno. Pokrovitelj prireditve je bil Franjo Rebernak, predsednik občinske skupščine Ptuj.

J. S.

Z gasilskega slavlja na Desterniku.

Foto: Langerhole

Ljudje med seboj

Koliko si vreden? Zahaja sonce, lega mrak na dušo...

Vsi imamo enako življenje: go pot: iz otrok prerastemo v zrele ljudi, ki vsak po svojih telesnih in duševnih močeh in sposobnostih skušamo vrteti kolesje družbe. Leta pri tem vedno hitreje minevajo. Zaloga telesnih in duševnih sil se nepazno izčrpa, dokler nekega dne ne občutimo, da nas noč več ne osveži, da nas delo hitreje utruja in nam gre počasneje od rok. Ob spoznanju, da se staramo, bolj ali manj vsakega tolaži misel na tisto, kar je v svojem življenju naredil za drugega in tudi za svojo osebo srečo... Zgodbi pa se... Pripovedujem po resničnem odlomku iz življenja in takšnih odlomkov je pri nas in med nami še nešteto.

Terezija, mlada in polna življenjske sile, vajena trdega dela, se je pred več kot 25 leti zaposlila pri kmetu, ki je bil celo v rednem delovnem razmerju pri večjem podjetju. Tu je bila gospodinjska pomočnica oziroma »dekle za vse«. Na kmetih je treba pač trdo delati ter prijeti za vsako delo in je zato ob majhnem »lonu« delala od jutra do trde noči; mnogokrat tudi ponoči. Na kmetih dela nikoli ne zmanjka. Narava postavlja tu nočna časovna pravila, kdaj je treba kakšno delo opraviti.

Prišel pa je čas, ko so njene moči usahnile. Dobila je

resda skromno pokojnino in zgodilo se je kot že marsikje, da je potem bila Terezija naenkrat tistemu gospodarju odveč in je bil nadvse srečen, ko je bila Terezika toliko uvidelna, da si je na stara leta poiskala drugi dom. Tako mu pač ne bo več v breme, če bo bolana.

Naj vpletem v to življenjsko zgodbo še primer. Nena doma je umrl hlapec, ki je bil dolga leta zvest enemu in istemu gospodarju. Usoda je hotela, da je hlapec umrl malce prej, kot je umrl gospodar. Zanj ob smrti ni bilo prostora v »domači« hiši. Takoj so ga odpeljali v mrtnišnico na pokopališče, kjer je počakal na pogreb. Ko pa je umrl gospodar, je imel veličasten pogreb... Naposled pa oba počivata v isti zemlji, oziroma na istem pokopališču.

Je človek potem, ko se krivulja njegovih telesnih moči nagne in ko recimo naposled umre, res tako nepomemben in celo odveč, da se le v redkih ljudeh zbudi topla misel nanj, na človeka, ki je toliko svojih telesnih in duševnih moči pustil pri nekih ljudeh, oziroma na njihovih poljih, v gozdu, oziroma pri drugem delu, da se ga želijo čimprej rešiti, ko postane nesposoben za pridobitno delo... ali ko umre?

Franjo Hovnik

Terezija Matjašič s Trat v Ptuju piše lepe pesmi

Življenje piše različne zgodbe in stopa po najrazličnejših poteh. Le malo pa je med nami takih, ki s posebnim čutom prisluhnemo temu ritmu okoli sebe utripajočega življenja. Eno izmed teh imen je Zinka, že nekaj let stara znanka Tednika, ki nam je pisala številne pesmi, otroške, šaljive, resne in tudi take, da smo imeli ob pranju vlažne oči.

Kdo je Zinka? Čeprav sem že več kot dve leti sodelavec Tednika, sem to zvedel šele pred nedavnim. Danes bom to skrivnost razodel tudi vam. Že pred leti so mnogi spraševali, kdo je ta deklica, ki piše tako lepe pesmi. Naj vam povem, da ni deklica, ampak že 62-letna babica Terezija Matjašič, doma Na Tratah v Ptuj. Da je bilo vsaj zame presenečenje še večje, je pesnica Na tratah celo moja sosedka. Večkrat sem jo gledal, kako je pestovala vnukinjo, 2-letno Nataško ali se z možem sprehajala na vrtu. Toda nikoli nisem pomislil, da nosi ta ženska v sebi tudi tako močno

Nisem delala mature, glava mi učena ni, vendar pa mi po papirju večkrat pero zadrži.

»Pesmi sem začela pisati pravzaprav zelo pozno. Prvo sem napisala leta 1945, ko so mi Nemci ustrelili brata. Da vojna, kruta vojna. Leta 1941 so nas izselili v Slavonsko Požego. Takrat je nastala pesmica »12. julija 1941«.

Sonce je žarko zatonilo, končan dan je žgoč, na zemljo tiho, kakor večča je legla mrka noč.

Bleda luna tožno zrla je z jasnega neba, legla rosa je na travo kot milijon solza. Topot gestapovcev, krvolokov, skalil je nočni mir, iz daljave s smrtno melodijo, se oglašal je skovir.

Budili podjarmljene ljudi ponoči so iz sanj in podili nas Slovence so iz lastnih stanovanj.

nutek preseli v neki skrivnostni svet, ki pa seveda kaj hitro spet mine.

— Pisali ste tudi pesmi zbadljivke iz vsakdanjega življenja in jih sproti objavljali v Tedniku. Ste imeli zaradi tega kakšne težave?

»Težav nisem imela, vendar pa so se ljudje spraševali, kdo je ta Zinka, ki nas včasih tako »okrtači«.

— In kako je gledal na vaše pesnikovanje mož?

»Smejal se je, če sem kaj dobrega in hecnega napisala.«

»Ja, zato se nisem nikoli hudoval, če jo je »prijel« sredi noči in je šla pisat, je pripomnil mož Stefan.

— Se vedno pišete in ali mislite, da vas bo nekega dne zapustila pesniška žilica?

»Oja, še vedno pišem. Samo, da najdem snov, ki bi jo bilo treba obdelati. Mislim, da sem bom težko ločila od peresa in zlivanja misli na papir. V letih sem že, roka postaja vedno bolj okorna. Toda svinčnik še lahko držim.«

Sicer pa je to najlepše opisala v zadnji kitlici pesmi Spomini:

Zahaja sonce, lega mrak na dušo, na glavo padel je jesenski mraz, — potrti bolna občudujem vnuka, — začel živeti je tako, kot v davnih letih jaz.

Se smo kramljali o številnih pesmih, ki jih je napisala ta nevsakdanja pesnica. Kar čedna zbirka bi jih bila, če bi jih kdo natisnil. Zinka pravi, da o tem še ni razmišljala. »V grob si jih bom nesla. Zrasle so z menoj in z mojim življenjem.«

— Napisali ste mnogo pesmi za otroke. Zdaj imate malo vnukinjo Nataško. Bo tudi ona oživila v kateri vaši pesmi?

»Prav gotovo, samo sedaj je za to še premalo!«

Poslovili smo se. Dva zvezka pesmi sem si odnesel domov. Ko sem jih doma prebiral, sem ugotovil, da je med njimi mnogo takih, ki so vredne pozornosti nekoga, ki bi jih morda lahko približal širšemu krogu bralcev.

J. Slodnjak

Terezija Matjašič z možem Stefanom in z navihano vnukinjo Nataško ob prebiranju izrazno moč in lastne stihe, ki se jih ne bi sramoval noben tudi priznani pesnik.

Pred nedavnim sem jo obiskal v njenem družinskem tihožitju, kjer so bili še mož Stefan, hčerka Lidija in mala Nataška, ki je imela kljub svojim dvema letoma starosti pri hiši glavno besedo. Povedala mi je, da je očka Mišo v službi.

No, sicer pa prisluhnite, kaj nam je povedala doslej anonimna pesnica:

»Rodila sem se v Bresnici pri Podgorcih. Dela na kmetiji ni nikoli zmanjkalo. Hotela sem se izučiti za šiviljo pa mi starši tega niso dovolili. Tudi v kakšno drugo šolo nisem mogla.« Sicer pa nam to najbolj zgovorno pove prva kitica iz pesmi Strte peruti:

Molče smo zapuščali domove. Nikdo, še otrok zajokal ni! Sopotnik sta bila ponos in stisnjene pesti.

»Svoboda! Vrnili smo se nazaj v Ptuj. Mož je imel mizararsko delavnico, jaz pa sem gospodinjala in, seveda, pisala pesmi. Okrog 150 jih imam napisanih v dveh zvezkih, nekaj pa se jih je že izgubilo. Če ponoči nisem mogla spati, sem šla pisat pesmico. Človek čuti neko notranjo napetost, ki jo zlije na papir in ti je lažje pri srcu.«

— Imate med našimi pesniki kakšnega vzornika?

»Ne bi mogla reči, da sta vzornika, vendar pa vedno bolj občudujem Prešernove in Gregorčičeve pesmi. Ko jih človek prebira, se za tre-

Bistriški gasilci odprli vrata

Gasilci iz Slovenske Bistrice so ob tednu požarnega varstva odprli vrata svojega doma, da bi občanom prikazali del svojega dela. Pripravili so tudi razstavo gasilske opreme, ki si jo obiskovalci lahko ogledajo ob vsakem

dnevem času. Okolje doma so lepo uredili, tako da privablja mnoge mimoidoče. Več o delu bistriških gasilcev pa lahko preberete v prihodnji številki Tednika.

-d

Dom gasilcev v Slovenski Bistrici

Tednik, vaš list

Enotna akcija idejno političnega izobraževanja

Na skupnem sestanku vseh družbenopolitičnih organizacij občine Ormož so se dogovorili o enotni akciji idejnopolitičnega izobraževanja. Do sedaj je vsaka organizacija po svoje in po lastnih možnostih izobraževala svoje članstvo. Sedaj bo ta akcija skupna in bo združila vse sile za reševanje problemov na tem področju, ki je bilo v zadnjem času nekoliko zanemarjeno. Razvoj tehnike in znanosti o družbi zahteva vsestransko izobraženega človeka, ki bo lahko sledil premikom in prepagoval naloge, pred katere ga postavlja naš samoupravni sistem.

Delavska univerza Ormož bo iz svojih vrst sestavila skupino predavateljev, ki bodo v veliki meri zadovoljevali te potrebe v občini, delno pa se bodo tudi posluževali predavateljev od drugih. Okvirni program predvideva:

- seminarje za prosvetne delavce, ki bodo namenjeni učiteljem v občini Ormož,
- večerne politične šole v krajevnih skupnostih Ormož, Središče, Miklavž in Ivanjokovci. Obiskovali bi jih naj vsi funkcionarji družbenopolitičnih organizacij na terenu, člani ZK in vsi občani, ki to želijo,
- za vodstva sindikalnih organizacij in vodilne člane

samoupravnih organov bo organiziran 2 do 3-dnevni seminar.

— dvodnevni seminar za občinska vodstva družbenopolitičnih organizacij in društev,

— kombinirane oblike izobraževanja za mladino,

— enodnevni seminar za odbornike SO Ormož,

— osnovne organizacije ZK bodo na svojih sestankih obravnavale 5 do 6 aktualnih tem iz našega družbenega in ekonomskega življenja,

— za odgovorne delavce v

gospodarstvu, družbenih službah in organizacijah bodo skupaj z občinama Ptuj in Slovenska Bistrica organizirali tako imenovane »Razgovore ob ponedeljkih«.

— DU bo organizirala cikluse predavanj ali posamezna predavanja in razgovore po posameznih krajevnih centrih in vaseh.

Razen idejnopolitičnega in družbenega izobraževanja pa ostaja še cela skupina strokovnega izobraževanja, na kar so udeleženci v razpravi tudi opozorili. Pri izobraževanju te vrste sta gotovo važni dve področji, to so večerne osnovne šole in izobraževanje na delovnem mestu. Tudi to delo bodo letos premaknili z mrtve točke.

Za uresničitev tako postavljenega programa bo potrebno aktivno sodelovanje vseh organizacij in društev v krajevnih skupnostih ter šol družbenopolitičnih organizacij v občini.

jr

Kulturno življenje v Ormožu

Radi bi se udeleževali

Življenje nas vedno seznaja s čim novim, naj si bo to v svetu tehnike, kulture ali družbenopolitične dejavnosti. Vendar naj poudarim takoj v začetku, da se to naša predvsem na prvo in slednje, medtem ko posvečamo kulturi vse premalo pozornosti. To velja tudi za kulturno življenje v Ormožu. Nočem in tudi ne smem trditi, da je kulturno življenje pri nas popolnoma zamrlo. Najlepši dokaz za to, da v Ormožu še obstajajo ljudje, zainteresirani za kulturno življenje, je na primer pevski zbor DPD Svoboda in godba na pihala, oboje pod vodstvom trdnje, vztrajne in sposobne roke tovariša Alojza Krajčana, profesorja na nižji glasbeni šoli v Ormožu.

Toda, ali ni to premalo? Ali so se naši očetje za to borili in nam priborili svobodo, da bi mi mladi samo uživali plodove njihovega boja? Vsaka generacija da pečat svojemu času; kakšen pečat pa bo vtisnila naša mlada generacija v Ormožu časa, v katerem živi?

Nisem Ormožan, vendar gledam kritično na svoje ormoške vrstnike. Ali ne bi ti mladi ljudje, namesto da posedajo v hotelu in drugih gostilnah, ki jih je v Ormožu kar dovolj, lahko kako drugače »zabili« svojega prostega časa: na primer v dramskih in drugih krožkih?

Z več mladimi sem se o tem že pogovarjal in pripravljeni so celo udeleževati se v kakršnikoli kulturni organizaciji, vendar pri nas v Ormožu take organizacije ni. O podobni temi sva pred

kakimi tremi meseci razpravljala s knjižničarko Ljudske knjižnice Ormož, Nežko Vaupotič. Plod tega razgovora je bil sklep, da bova poskušala v okviru knjižnice zbrati prostovoljce, ki bi bili pripravljeni sodelovati v dramski skupini. Nemalo presenečenje je bilo ob ugotovitvi, da se je prijavilo 74 prostovoljcev za dramsko sekcijo, od tega 21 najmlajših, ki še obiskujejo nižje razrede osnovne šole. Dobra dva meseca sem zbiral prijavitelje in ugotovil, da med mladimi še vedno obstaja interes in pozitiven odnos do kulturnega udejstvovanja. Toda sedaj se sprašujem, kdo bo vodil dramsko sekcijo in bojim se, da bo takoj ob nastanku razpadla.

Toda pustimo ob strani to, kar je že narejenega in pogledimo, kaj je še treba storiti. Vsekakor je problem v Ormožu sedaj dobiti prostor, kjer bi ta dramska skupina imela vaje, ker knjižnica s toliko prostori ne razpolaga, prav tako ostane odprto finančno vprašanje. Tretje in skoraj najvažnejše pa je: kje dobiti sposobnega človeka, ki bi to dramsko skupino vodil? Vsekakor bo to zelo težko. Mogoče bo kdo mislil, da težko zaradi tega, ker v Ormožu nimamo sposobnih ljudi. Ne. Sposobnih ljudi imamo dovolj, toda med temi »sposobneži« ni niti enega takega, ki bi bil pripravljen prijeti to stvar v svoje roke.

Vsa tehnika, ki je človeku sicer koristna, če zaokrožimo to na film, televizijo in zasebna prevozna sredstva, je postala tudi pri nas v Ormo-

žu tisto, kar večina kulturno prbvetnih delavcev »zabarikadira« k televizorjem ali v avtomobile, da na ta način »zabijajo« svoj prosti čas. Tako ostajajo tisti, ki bi se

želeli udeleževati, brez organizatorja in vodnika, ki bi z vztrajnim delom in ljubeznijo do kulture omogočil to udeleževanje.

Franček Kelemina

Visok jubilej Franca Pušnika

Najprej sem bil postiljon

Prijetno srečanje je bilo. Franc Pušnik, ki je te dni praznoval svoj osmi križ, je bil razigrane volje, prav tak, kot so ga poznali mnogi Bi-

Najstarejši bistriški poštar, Franc Pušnik

stričani, ko je vsak dan prišel na njihove domove prijetne pa tudi žalostne novice. Bujni srebrni lasje me niso mogli prepričati, da je prekoračil osemdeseto leto. Izdajala ga je le hoja. Kako tudi ne bi? Leta in leta je prehodil vsak dan po deset in več kilometrov, naposled pa se to prav gotovo mora neke »poznati«.

Pokramljala sva o vseh teh njegovih osemdesetih letih, seveda pa sva ob tem porekla še kakšno okroglo, ki jih Francu, tako so ga Bistričani klicali, ko je bil še njihov vsakdanji gost, nikoli ne zmanjka.

Govorica ga kljub temu, da je že tako dolgo tega, da spomin komaj sega do tja, izdaja, da je savinjskega porekla. Rodil se je v Preboldu, 18. septembra 1880. Kot fantič se je udingal pri kmetih, potem pa je dobil veliko priložnost. Ponudili so mu mesto postiljona pri pošti na Vranskem. Petnajstega leta je bilo, avto pa je bil v tistih časih v naših krajih pravi čudež. Vsako jutro je s pošto kočijo vandral proti Sempetru in doživljal mnoge zanimive dogodivščine. Napadli ga sicer niso, tako kot imamo to priložnost videti v mnogih filmih, pripetilo pa se je, da je s konji običal v nekaj metrskih zametih.

Po nekaj letih postiljon-skega službovanja je zaprosil direkcijo v Ljubljani za mesto pismonoše. Štiri leta je

prebil v Dravogradu, potem pa ga je pot spet pripeljala v rodni Prebold, kjer se je tudi poročil z ženo Apoloni-jo, ki je med najinim razgovorom tu in tam dodala kakšno podrobnost.

V Slovensko Bistrico je prišel leta 1929. Seveda takrat še ni slutil, da je to njegova zadnja poštna postaja. Najprej je raznašal pošto po okoliških krajih, potem pa je koračal s torbo po bistriških ulicah.

Ko je prišla okupacija, je bil že kar v letih, poštnim »oblastem« pa se ni zdel najbolj zanesljiv. Premestili so ga na Črešnjevec, kjer je ostal do konca vojne vihr. Potem pa spet nazaj v Slovensko Bistrico, na svoje staro mesto.

Leta 1951 je dočkal pokoj, v šali pa sva potem menila, da bo socialna doobra izkoristil. Štirideset let je delal, prehodil na tisoče kilometrov, vse skupaj pa se najbolj »pozna« na nogah, ki nikakor nočejo ubogati. Ostala pa je mladostna duša. Povedal mi je, da mora biti dober poštar predvsem pošten, pa vedno pripravljen za prijazno besedo. Posebno starejši Bistričani vedo povedati, kakšen je bil Franček. Vedno pripravljen na šalo, vesten pri delu, zato pa so ga tudi vzljubili. Z ženo prebivata na Jožefovem klancu in le poredko jo mahne v mesto. Pravi, da je preveč prometa. Kadar pa po opravih vseeno zaide med mestne ulice, prav gotovo najde kakšnega starega znanca, čeprav tudi teh ni več tako veliko.

Pred slovesom sem ga še povprašal, če hrani za spomin katero izmed svojih poštnih torb, ki skrivajo nič koliko skrivnosti, pa mi je odkimal, takoj za tem pa povedal, da pa še ima zadnjo kapo. Kot beli dan je bilo jasno, da sem ga hotel ujeti v fotografski aparat vsaj s kapo na glavi. Nekatrenavaden resno se je držal pri tem zadnjem opretilu, kar malce preveč, tako da sem ga kar moral poprositi za malce nasmeha, ki mu ga sicer nikoli ne manjka.

Odhajal sem, v ustih pa sem imelokus pristne domače kapljice, ki jo pridelava trte, ki obdaja hišo. Tudi to opravičo opravi vestno in natančno, tako pač, kot ga je izučilo štirideset let dela in osemdeset življenjskih let.

D. Utenkar

KINO

GORIŠNICA

27. septembra nemški film VOJNA CARJA TRAJANA.

LJUTOMER

26. in 27. septembra ameriški film SODOMA IN GOMORA; 30. septembra in 1. oktobra angleški film SAMO NAPREJ, KAVBOJ!

PTUJ

24. septembra danski film RDEČI PLAŠČ; 25. septembra francoski film ZBOGOM, PRIJATELJ; 26. in 27. septembra angleško-italijanski film BORA, BORA; 28. septembra francoski film CHE GUEVARA.

SLOVENSKA BISTRICA

25., 26. in 27. septembra ameriški film PROFESIONALCI; 29. in 30. septembra ter 1. oktobra film GLEDALIŠČE SMRTI.

TOMAŽ PRI ORMOŽU

27. septembra ameriški film DVOBOJ V TEKSASU.

ZAVRČ

27. septembra ameriški film KAT BALU.

FRANCE BEVK

Hlebec

To sem menda že kdaj povedal, da v moji mladosti kruha ni bilo na pretek. Nikoli si nisem drznil, da bi si ga sam vzel, moral sem ga prositi. Če sem ga dobil, so bili kosi dokaj tenki, a pogosto se je glasilo: »Tam so suhe hruške.« Ali pa: »Kmalu bo poldan, počakaj na kosilo.«

Suhih hrušk nikoli nisem zamedel, vendar mi je bil ljubši kruh. In stokrat ljubši kot kosilo s kislim zeljem in močnikom. Pogosto sem razmišljal, kako bi prišel do njega.

Včasih se mi je ponudila priložnost, da sem se zatekel k nedolžni zvijači.

Obiskala nas je teta ali strina ali botra in obsedela v izbi. Tedaj so položili pred njo hlebec kruha, da si ga ureže. Urezala si ga je za drobljanec, kot se je spodobilo, in ga med pogovorom počasi grizla.

Tisti hlebec me je bodel v oči. Bil je velik, da je pokrival četrt mize, z razpokano skorjo, bel od moke. Imel je tako moč, da me je potegnil k teti, strini ali botri.

Usedel sem se zraven nje in jo pogledoval v obraz, le zdaj pa zdaj so mi oči ušle

»EXPO 70« v številkah

Svetovno razstavo »Expo 70«, ki je bila v Osaki na Japonskem odprta 183 dni, je obiskalo okoli 64 milijonov ljudi, med njimi dva milijona tujcev. Obiskovalcev je bilo torej 14 milijonov več kot pred leti v Montrealu, kjer je imela razstava doslej rekorden obisk.

Na razstavi v Osaki je nastopilo s svojimi stvaritvami 77 dežel, ki so imele skupno 127 paviljonov (95 tujih, 32 japonskih) na površini 330 hektarov. Prireditelji poročajo o dohodku 236 milijard jenov (650 milijonov dolarjev) in o čistem dobičku pet milijonov dolarjev. Finančno stanje je torej povsem drugačno od tistega, v kakršnem je bil kanadski Montreal kjer je moral župan odstopiti zaradi izgube.

V 183 dneh se je na razstavišču izgubilo okoli 50.000 otrok, ki pa so jih starši spet našli. Obolelo je 87 tisoč ljudi, umrlo pa sedemnajst. Sodelujoče dežele so imele na razstavi svoje dneve, takrat je obiskalo »Expo« razen treh kraljev tudi devet predsednikov ali podpredsednikov držav, 11 ministrskih predsednikov in 29 ministrov. Čeprav je težko ugotoviti, za katere razstavljene stvaritve je bilo največje zanimanje, je sovjetski paviljon dosegel po splošnem mnenju velik uspeh, za njimi pa sledijo paviljoni ZDA, Kanade, Francije in Velike Britanije.

tudi na hlebec. Vsaka teta, strika ali botra ni razumela mojih pogledov. Ta ali ona je mislila, da ji na ta način razkazujem svojo ljubezen. »Pridi pobič!« je rekla in me pobožala po laseh. Tej ali oni pa se je le posvetilo, kaj imam za bregom. Tudi maček tako gleda človeka, kadar prosi.

»Ali bi rad kruha?« me je vprašala.

Prikimal sem in plaho pogledal očeta.

In strina ali botra mi je odrezala kruha. Ne samo drobljenec kot sebi, ampak cel kos. Sedel sem v njenem varstvu in ga drobil med zobmi. Pri tem mi ni bilo čisto lahko pri srcu. Pri nas

so bili dokaj strogi glede lepega vedenja. In jaz se v tem primeru nisem najlepše vedel. Tega sem se zavedal.

Nekoč, ko sem imel svoj kos kruha in je strina odšla, je oče vstal s svojega čevljarskega stolca. Vzel je cel hlebec in mi ga porinil pod nos.

»Na, najej se, da drugič ne boš ljudem zijal v usta,« je rekel in zopet sedel.

Razumel sem. To je bil očetov način pouka brez trdih besed. Osramočen sem obsedel pred razpokanim hlebcom. Zdelo se mi je, da se škodoželjno reži. Tiho sem se pobral iz hiše.

Poslej nisem več sedel h kakšni teti, strini ali botri in jo gledal prosto kot maček. Če me je pogled na hlebec kruha le preveč dražil, sem rajši pobežnil iz izbe in grizel suhe hruške.

Ta teden v naši bližnji zgodovini

25. septembra 1942 — je bil v Bosanskem Petrovcu prvi kongres partizanskih zdravnikov, ki so razpravljali o organizaciji sanitete v partizanskih enotah in na osvobojenem ozemlju.

26. septembra 1941 — sta se udeležila vojaškega in političnega posvetovanja pod vodstvom vrhovnega komandanta Tita v Stolicah pri Krupnju komandant in politkomisar glavnega poveljstva slovenskih partizanskih čet Franc Leskovšek in Miha Marinko. Sklenili so, da se dotedanja pokrajinska vojaška poveljstva preimenujejo v glavne štabe, glavni štab pa v Vrhovni štab narodnoosvobodilnih partizanskih odredov Jugoslavije, da se na mesto starojugoslovanskih organov oblasti ustanove narodnoosvobodilni odbori, partizanske enote pa organizirajo enotno. Sprejeta sta bila načrt o osvoboditvi novih ozemelj in Titovo poročilo o sestanku z Mihajlovičem.

1967 — je umrl Ivan Regent, dolgoletni borec za pravice delavskega razreda na Primorskem in sploh v Sloveniji.

27. septembra 1940 — so Nemčija, Italija in Japonska sklenile trojno pogodbo.

1943 — so nemške čete v svoji ofenzivi proti osvobodjenemu ozemlju, ki je nastalo po kapitulaciji Italije, prodrle do morja in vkorakale v Split.

28. septembra 1939 — je Estonija podpisala s SZ prijateljsko pogodbo in ji odstopila oporišča.

1944 — je sovjetska vlada izjavila po dogovoru z maršalom Titom o skupnih operacijah NOV in RA v Jugoslaviji, da bodo njene čete

spoštovale ljudsko oblast in Jugoslavijo zapustile brž po opravljenih operativnih nalogah.

1947 — je bil v Beogradu ustanovni kongres Zveze borcev NOV Jugoslavije. Kongres je sprejel pravila, ki so med drugim določala pogoje za sprejem v članstvo. Za najvažnejše dolžnosti Zveze borcev je označil čuvanje in utrjevanje mira, boj proti netilecem vojne in proti fašizmu. Za predsednika je bil izvoljen Josip Broz Tito.

29. septembra 1938 — so po sporazumu v Münchnu med Nemčijo, Italijo, Anglijo in Francijo okrnili ČSSR.

30. septembra 1943 — je bil v Mariboru prvi kulturni delavski dan, ki so se ga udeležila delavska društva iz vse Slovenije.

1938 — so šolske oblasti v Ljubljani ob podpisu Münchenskega sporazuma ukazale dijakom, da ne smejo po 7. uri zvečer na cesto zaradi nemirnih časov in morebitnih demonstracij.

1943 — so Angloameričani zavzeli Neapelj.

1968 — je bila v Ljubljani seja CK ZKS, na kateri so nadaljevali javno razpravo o bodoči podobi Slovenije in ocenili priprave komunistov na VI. kongres ZKS.

1. oktobra 1923 — je bil sprejet zakon o šolski reformi, ki je določal postopno ukinitev slovenskega pouka v osnovnih šolah v Julijski krajini in uvedbo italijanščine v otroške vrtce.

1938 — je Nemčija zasedla sudetske kraje.

1941 — so Nemci namerali priključiti Spodnjo Štajersko k rajhu, a so to odložili najprej za 1. november,

pozneje pa zaradi narodnoosvobodilnega boja za nedoločen čas.

1942 — so italijanski kvesturini ustrelili Hinka Smrekarja, slovenskega slikarja in karikaturista.

1943 — je zasedal v osvobojenem Kočevju zbor odposlancev slovenskega naroda. Na njem je bilo 572 odposlancev, ki so bili izvoljeni

na volitvah. Zbor je potrdil dotedanje delo vodstva OF, sprejel resolucijo o nadaljnjih nalogah in izvolil iz svoje srede 120-članski odbor, ki je kot Vrhovni plenum OF predstavljal politično vodstvo narodnoosvobodilnega gibanja, pa tudi vrhovno oblast slovenskega naroda. Na zboru so izvolili tudi delegate za II. zasedanje AVNOJ.

Naša pisma

MOJA POT V ŠOLO

Začelo se je novo šolsko leto, začelo se je novo učenje. Minili so naši radostni in veseli počitniški dnevi. Poslovili smo se od vabečih zelenih trat, šumečih gozdov, planin, vinogradov, polj in od valovitega ali mirnega morja.

Spet je šola tisto zatočišče, kjer se zberemo, smo spet vsi skupaj, si poiščemo svoje šolske prijatelje, doživimo novo doživljanje kjer se učimo, da nam bo lepša naša bodočnost.

Poti, ki vodijo v šolo in iz šole, so spet polne pridnih učencev. Seveda so včasih malo neprevidni. Moja pot v šolo je takšna: hodim po asfaltni cesti, ki je polna prometnih znakov. Pešci moramo hoditi po levi strani, da vidimo proti nam prihajajoča vozila. Na prometnih cestah je vsak dan več nesreč. Seveda pa jih ne bi bilo, če bi se vsi pešci in vozniki vsakršnih vozil ravnali po prometnih predpisih in upoštevali znake, ki stojijo ob cestah. Tudi jaz sem včasih neprevidna, zato bom na kratko opisala, kar sem pred kratkim doživela. Ko sem se vračala iz šole sem malo preveč plesala po sredi ceste, pa me je podrl nek kolesar. Padla sem na roke, kolena in z nosom sem podrgnila po cesti. To dokazuje krasta na

nosu in kolenih. Mamica me je doma pošteno skregala, tako da sem si za večne čase zapomnila, da cesta ni igrišče.

Na poti v šolo in domov ali kamorkoli moramo upoštevati prometne predpise in obcestne znake ter ubogati tovariše miličnike, ki skrbijo za red in disciplino na cesti.

Lidija Korpar,
6. raz. Ptuj

Lidija, tvoje pismo je prvo, ki je v novem šolskem letu zopet odprlo rubriko pod naslovom NAŠA PISMA. Zelim, da bi ti sledilo mnogo tvojih vrstnikov in vrstnic iz vseh šol v občinah Ormož, Ptuj, Slovenska Bistrica, ki bi bolj kot so to delali doslej, sodelovali v pionirski rubriki. Otroci, ta rubrika je vaša in glejte, da ne bo prazna! Kaj delajo učenci in učenke šole pri Veliki Nedelji, v Markovcih, v Kidričevem, v Gorišnici, v ptujskih osnovnih šolah in v drugih, ki so včasih pošiljali toliko pisem za pionirsko rubriko v Tedniku? In učenci drugih šol, kaj čakate? Pišite v svojo rubriko, pošiljajte svoje uspele spise in dobre domače naloge, da jih objavimo v vaši rubriki!

Vse vas prisrčno pozdravlja ALENKA.

OBČINSKA NOGOMETNA LIGA

V nedeljo je bilo odigrano že II. kolo občinske nogometne lige, ki je tudi letos razdeljena v dve skupini s 17 prijavljenimi ekipami. Tekmovanje, ki ga organizira občinski zveza TK Ptuj, je letos najštevilnejše, saj toliko ekip v takšnem tekmovanju še ni bilo. Prijavila so se vsa partizanska društva, ponekod tudi mladinski aktivni in tako je iz nedelje v nedeljo po vaseh v ptujski občini zelo živahno in privlačna ob igrišča tudi številne gledalce.

V I. kolu so bili doseženi naslednji rezultati: Rogoznica — Stojanci 10:1, Gorišnica — Desternik 6:1, Prvenci — Markovci 3:6, Cirkulane — Zavrč 0:3, Lovrenc — Leskovec 11:0, Hajdina — Kungota 2:0, Videm — Majšperk 7:0, v drugem kolu: Rogoznica — Gorišnica 3:3, Stojanci

— Zavrč 3:7, Markovci — Cirkulane 9:2, Desternik — Prvenci 7:1, Lovrenc — Hajdina 2:2, Kungota — Majšperk 2:3, Leskovec — Videm 2:4, Gerečja vas — Kidričevo 0:4.

Tako po II. kolu vodijo v zahodni skupini Videm in Kidričevo pred Lovrencem in Hajdino; v vzhodni skupini pa Zavrč in Markovci pred Rogoznico in Gorišnico.

Tekmovanje se v nedeljo nadaljuje in bo trajalo vse do 8. novembra.

Tednik, vaš list

Jugo-avto bo kar fiat 128

Dolgo je trajalo, preden so »odgovorniki« pri kragujevski Zastavi dokončno napovedali jugo-avto. Dolgo je bilo tudi šušljanje in ugibanje, kakšna tovarna avtomobilov bo zrastle v Zagrebu. Ni še tako dolgo tega, ko so predstavniki zagrebških gospodarskih krogov proučili ponudbe sedmih, osmih tujih avtomobilskih podjetij, nazadnje pa so sprejeli ponudbo »Crvene zastave«.

In tako so v zadnjih avgustovskih dneh predstavniki zavodov (Crvena zastava iz Kragujevca ter Gospodarske zbornice Hrvatske podpisali sporazum o (takojšnji) gradnji nove jugoslovanske tovarne avtomobilov. Na hrvaškem, kjer so že dalj časa poudarjali, kako je prav, da se v avtomobilsko industrijo vključijo tudi sami, so se za tak finale odločili zato, ker sodijo, da vsebuje ponudba »Crvene zastave« največje možnosti industrije, spodbuja integracijska gibanja ter zagotavlja večjo možnost za skupno nastopanje na tretjih tržiščih.

Napovedujejo, da bodo prišli prvi avtomobili iz nove tovarne že v začetku 1973. leta. Ob startu bo tovarna, v

kateri bo 2400 zaposlenih, proizvedla po 50 tisoč avtomobilov nove znamke ter tako realizirala okrog 1,5 milijarde skupnega dohodka. Zagrebška tovarna, katere gradnja bo stala 400 milijonov dinarjev, bo proizvajala okrog 35 odstotkov avtomobilskih delov, prav toliko odstotkov delov pa bodo proizvedle druge tovarne iz družine kragujevskih zavodov, medtem ko bo 30 odstotkov proizvajala druga industrija.

Denar za gradnjo tovarne v Zagrebu bo zagotovil konzorcij domačih bank, zainteresirane delovne organizacije ter zavodi »Crvena zastava«, proučujejo pa tudi možnost angažiranja tujega kapitala.

O tako imenovanem zagrebškem vozilu ni bilo mogoče sprva izvedeti nič drugega, kot da bo imel 1100 do 1200 ccm, štiri vrata in pogon na prednja kolesa, neudarno pa to, da je ta »jugo-avto« seštevek skupnih prizadevanj zastavnih in fiatovih konstruktorjev. Po nedavni seji predsedstva Gospodarske zbornice Hrvatske je jasno, da gre za fiat 128, medtem ko njegova cena še ni znana.

-d

Osankarica—Steklar 0:0

V 4. kolu SCNL-vzhod so nogometaši bistriške Osankarice gostili moštvo Steklarja, ki je med favoriti za najvišja mesta. Po dokaj neravnem začetku, so imeli Bistričani nekaj priložnosti za dosego gola, napadalcu pa so bili, kot že velikokrat do sedaj, nespretni. Večji del prvega polčasa se je igra odvijala po sredini igrišča, po 45 minutah pa sta se moštvi razšli brez zadetkov.

Pričakovali smo, da bodo Bistričani v drugem delu poskušali vse, da bi osvojili obe točki, dogodki na igrišču pa so se zasukali drugače. Napadalcu Steklarja so dokaj lahkotno prihajali do šestnajstmetrskega prostora domačega vratarja Kotarja. Tu pa se je izkazala domača obramba, ki je odvrnila vse napade. Posebno prizadeven je bil Vasič, dobro pa je za-

igral tudi branilec Tkavec. Bolj, ko so se minute bližale h koncu, bolj jasno je bilo, da Bistričani v tem srečanju ne morejo osvojiti obeh točk, ki bi jih nujno potrebovali. Pred koncem so Bistričani sicer še nekajkrat napadli, vendar so bile njihove poteze neorganizirane.

Neodločen rezultat je najbolj pravičen izhod tega srečanja, povemo pa naj še to, da so nogometaši Osankarice tako osvojili prvo prvenstveno točko, ki jih je z zadnjega mesta premaknila na predzadnje. Prihodnjo nedeljo bodo Bistričani gostovali v Celju, kjer se bodo pomerili z Olimpijom.

V predtekмах srečanja Osankarica — Steklar, pa so prvič letos nastopili tudi bistriški pionirji. Osankarica A se je pomerila z Dravinjo iz Slovenskih Konjic. Konjiča-

ni so bili boljši in zasluženo zmagali s 3:1. V drugem srečanju pa sta se pomerili pionirski moštvi Osankarice B in Steklarja. Mladi Bistričani so presenetljivo zmagali z 1:0.

-d

Kamnica—Drava 17:16 (6:7)

V nedeljo so rokometalji Drave gostovali v Kamnici pri Mariboru in tokrat popolnoma razočarali, saj so prikazali eno svojih najslabših iger. Ponovno lahko grajam neprižadevnost in neresnost nekaterih igralcev, ki so dovolili, da je vso tekmo rezultat bil za eno ali dva gola razlike tako za eno kot drugo ekipo in 6-krat izenačen.

V zadnjih minutah bi gostje lahko z malo več prisebnosti odnesli točko, saj so imeli priložnost izenačiti.

Sodil je dobro Kanceler iz Maribora.

Za Dravo so dosegli gole: Gramc Z. 6, Gramc D. 4, Bezjak 3, Križe 2 in Gašper, šič 1. Igrali so še Črešnik, Podpadeč, Strašek, Čuček in Jurkovič; za Kamnico pa Počrvina 7, Grmek 5, Firer in Petejan po 2, Kmetič 1, igrali so še Crnčec, Sarc, Hođnik, Protič in Oblak.

Tednik, vaš list

Športna nedelja v naših krajih

Pri pregledu športnih dogodkov minulega tedna bomo pričeli z dokaj nenavadnimi »športniki«. V Slovenski Bistrici je namreč bilo V. mednarodno tekmovalje šolanih psov, ki ga je priredilo društvo za vzrejo športnih in službenih psov Slovenije. Z zadovoljstvom lahko ugotavljamo, da so Bistričani vzorno priredili to mednarodno tekmovalje, na katerem pa smo žal pogrešali štiri- ali petdeset kosmatince iz Slovenske Bistrice.

Nogometaši Aluminijske so gostovali v Mariboru, kjer so v srečanju s Kovinarjem dosegli neodločen rezultat. Aluminijske je z eno zmago in tremi neodločenimi rezultati ter petimi točkami na tretjem mestu v slovenski nogometni ligi.

Osankarica iz Slovenske Bistrice je v VSCNL proti Steklarju na domačem igrišču osvojila prvo točko in tako prebila led. Bistričani so z enim neodločenim rezultatom in tremi porazi na enajstem mestu.

Odbojkarji Polskave so v II. republiški ligi presenetljivo premagali Turbino 3:2 in so po treh kolih v vrhu razpredelnice. V isti konkurenci pa sta se pomerili tudi ekipi Črešnjeveca in Impola,

gladko pa je zmagal Črešnjevec 3:0.

Minula nedelja je bila torej za športnike ptujske in bistriške občine dokaj uspešna, seveda pa si želimo še boljših rezultatov.

-d

Enajsterica Osankarice.

horoskop horoskop horoskop horoskop

OVEN
od 21. marca
do 20. aprila

Ne blizu in ne daleč ni nikogar, ki bi vam bil lahko nevaren v poklicu. Brez pretiravanja bi prav gotovo stvar tudi speljali do konca. Bodite previdni zvečer.

RAK
od 23. junija
do 22. julija

Kaže, da vas bo pohvala, ki jo pričakujete, globoko ganila. Ne skrivajte veselja, zakaj to zadoščenje zaslužite. Ljudje, ki ste jih izgubili izpred oči, se bodo spet pojavili.

VEHNICA
od 23. sept.
do 22. oktobra

Pridobite si zaveznika za poklicno akcijo. Vaši predlogi ali zahteve bodo zanesljivo prodrli. Morda ste preveč prizanesljivi tam, kjer to ne bi bilo potrebno.

KOZOROG
od 21. dec.
do 20. januarja

Neka pravna zadeva terja dodatnih pojasnitev. Storitve vse, da bo to prišlo čimprej z dnevnega reda vašega življenja. Ali se zavedate, da kljub vsemu niste sramiti?

BIK
od 21. aprila
do 20. maja

Začnite pometati pred svojim pragom. Potem sedite in skujte načrt, kako boste najlažje shajali. Ne bodite preveč lahkomišeln in uredite denarne zadeve.

LEV
od 23. junija
do 22. avgusta

Vaš poklicni načrt je odvisen od časa in potrpljenja. Pričakujete lahko obiske in novice, ki vas bodo spravile v dobro voljo. Pomenek v miru.

SKORPIJON
od 23. oktobra
do 22. nov.

Radi delate dobre sklepe, neredi pa se jih držite. Ta teden pa jih vsaj nekaj uresničite. Odlikovanja ravno ne boste dobili, toda dobremu imenu bo zagotovo zadoščeno.

VODNAR
od 21. januarja
do 20. februarja

Vse se vam bo posrečilo, če prav ste nehali verovati v svojo srečo. Nikakor pa ne postanite lahkomišeln. Ne precenjujte zlasti poklicnih nasprotnikov.

Gorenje—Drava 17:6 (9:3)

Igralke Drave so ravno tako nastopile v Velenju in natelele na izredno razpoložene in izkušnejše nasprotnice, ki so si že v prvem delu zagotovile prednost in zmago.

DVOJČKA
od 21. maja
do 20. junija

Pozorni postajajo na vas. Računajte z vami in vas upoštevajo. Nobenega vzroka ni torej za pesimizem. Treba vam je dati občutek, da ste potrebni in močni.

DEVICA
od 23. avgusta
do 22. sept.

Ne verjemite vsakomur, ki vam ponuja lice v poljub. Mnogo je poti, ki vodijo k uspehu. Nikakor pred javnostjo ne razgrinjajte svojih problemov. Ne potrebno se ponižujete.

STRELEC
od 23. nov.
do 22. dec.

Zaveznika imate, ki lahko za vas veliko napravi. Med drugim vas lahko seznanj z objektom vaših tihih sanj. Zdi se, da je iskra ljubezni zanetila kar velik plamen.

RIBI
od 21. februarja
do 20. marca

V poklicu pokažite vse, kar zmorate. Priložnosti, kakršna se vam ponuja sedaj, še dolgo ne bo. Po precej nemirnih dneh morate najti pravi trenutek za počitek.

Pogovor s Piko

Vidite jo lahko vsak dan. Navadno že ob šestih zjutraj prileti iz svojega gnezda. Važna hodi sem in tja, spušta neartikulirane glasove in s svojim »obnašanjem« zbuja smeh mimoidočih. Sam sem jo že dolgo opazoval in pogovarjal in končno je le spregovorila. Najprej je povedala, da pisati ne zna, pripovedovala bo pa že sama. In res, Pika je pripovedovala, kot pač kavke to znajo. Začela je pri rosnosti mladosti in nadaljevala vse do današnjega dne.

Letor spomladi sem zagledala luč sveta. Mladici, nebeglieni in majhni, smo živeli v ormoškem parku na vrhu visokega bora. Nekega dne, sama ne vem kako, sem se znašla na tleh. Videla sem, da prihajajo fantje in fantje so včasih poredni in grdi, zato sem se skušala skriti. Bilo je prepozno. Eden me je opazil in stekel za mano. Danes vem, da to niso bili tisti grdi fantje, ki ptičke mečejo iz gnezda. Ko me je dohitel, me je namreč lepo pobral in obdržal v naročju. Tople roke so mi prijale, strah pa ni popustil, kar naprej sem se tresla. Tako kot Mavek, tako tudi ptič nikdar ne ve, s kom ima opravka. Odnegli so me v hišo, kjer

sem dobila hrano v izobilju in spala sem na toplem. Tako so me dobri fantje rešili skoraj gotove smrti.

Dnevi so minevali. Lepo sem rasla in na ljudi sem se navadila. Dobila sem svojo hišico, ki še vedno stoji sredi vrta na visokem kolu. Tu so se zame začeli zanimati mački in zato mi je Hozjanov Stefan, ki me je takrat prinesel domov iz parka, preselil pod kap njihove hiše. Saj poznate Hozjana, tistega fotografa. No, in v tem novem stanovanju imam sedaj mir.

Zrasla so mi krila in tako sem pričela s krajšimi izleti. Poznajo me vsi Ormožani. Po oknih mi nastavlja hrano, tako da nisem nikdar lačna. Najraje zahajam na Mestni trg, kjer se najbolj zabavam. Tu na kolesih visi-jo cekarji, ki imajo prav zanimivo vsebino. Če ne morem priti do dna, pač lažje predmete izvržem. Najraje pa imam stvari, ki se svetijo. Nazadnje sem svoji hišni gospodinjki odnesla ključ od drvarnice. Tako lepo se je svetil in nisem si mogla kaj, da ga ne bi vzela. Po vsaki tak! akciji dobim obisk, ker si lastniki potem morajo po te predmete priti k meni v moje stanovanje. Veliko ve-

selje mi dela tudi draženje malih otrok. Nobenemu še nisem storila nič žalega, a se me vseeno bojijo. Navadno počakam, da otrok odide mimo, potem pa se bliskovito obrnem in se mu zapodim pod noge. Sala te vrste se mi včasih posreči tudi pri starejših. Dostikrat se mi zgodi, da mi kdo grozi z pogo, češ, kaj boš ti mali ptič tukaj strašil. V takih primerih uporabim krila in se ra-je umaknem. Saj veš tisto, da pametnejši popušta! Enkrat pa sem bila malce nepredvidna in me je dobil v roke grd in zloben človek. Zgrabil me je za krila in mi jih začel zvijati. Močno me je zbolelo, da sem zavreščala na vse grlo. Mogoče se je ustrašil ali kaj, ker me je takoj izpustil. Od takrat sem malo nezaupljiva do ljudi. Prijeti se pustim samo domačim. Tisti človek pa je bil skrajno grd. Saj nikomur še nisem storila nič žalega. Mogoče je imel krono na glavi in se je zbal zanjo. Ko sem prodajalcu časopisov razmetala denar po prodajalni, me je okregal samo s »ti presneta Pika«. Tako, vidiš, sem bila navajena na same dobre ljudi, zato me je tisti dogodek presenetil. Po nesreči sem odšla domov, ker leteti nisem mogla, in Stefanu povedala, kaj se je zgodilo. Nегоval me je in tako sem se že čez tri dni vrnila na »teren«. Večina se mojim norčijam smeje in to me veseli.

Na koncu me je Pika prosila, da naj povem vsem, ki jo boste kje v Ormožu srečali, da ni zver in da nikomur ne bo storila nič žalega. Zabavajte se ob njenih norčijah, saj so nekatere smešne do solz.

jr

Rezervirano za Lujzeka

Dober den drogi Prieki no fsa rezervirana žlohta z moga rezerviranega kota!

Prejšnji teden sen še samo jomra o bližajočih jesenskih križih no težovah, gnes pa man že fse na svojen pükli. Okoli hiše man puno jobolk, ki jih niti več pes neče populati, kršeni no leteči škori- ci mi hodiijo v gorico grozdje klüvat, ta stora me jezi, deca so me s svojimi šolskimi potrebsčinami no mantrnijami ob žifce spravli. »jestika no pitika« me montrata. Hvala bogeci, man za enkrat še obojnega zadosti. Za »jestiko« se vročin z na vse načine priprovenimi jabolčnimi no grüškovimi jedili, pa tudi za »pitiko« neje problem, saj je prva letošja jabolčnica že tejkio kislega žmaha dobila, ke več nega stroha, ke bi »sračko« doba. No, saj vena vete, kaj je to za en betek? Vete, to je tisto, ke je boj noglo od refleksov no od človekove brzine, ke bi lahko v proven cejti to prileta, ge predelane kmetijske pridelke odlogamo. Pa smo že pri predelovalni industriji za kmetijske pridelke. O tem bi van lahko razvija provo znanstveno razprovo, pa tak ven, ke ne bi nič pomogala. Tista fabrika za predelavo jobok v sodne sokove, ki smo jo pred leti na papiri v Slovenskih goricah gradili, se nan je že do vno s papiron vred podrli no zaj niti več o ten ne sejamo.

O totih problemih mi je pisala tudi Micika iz Prieki-je, ki je moja zvesta dopisovolka. Pa poglednimo, kaj piše:

Spoštovani Lujzek!

Pišen ti na začelki naše kmečke turistične no mantrnistične sezone. Delamo, delamo celo leto kak črvi na zemlji: no pod zemljo, te pa pride jesen, no nemreš skoro ničesa v penz sprafiti. Najhujše je pač z našimi jobolkami. Ze loni si nan pisa, ke si vejki prijatelj jabolčnih specialitet. Lepo te prosin, pridi z rukzokon z vso svojo deco, s svijami no kravami, če seveda moš kokšni rep no svinjski hrtolec pri hiši, pa nan pomagajte vničiti toto nadlego, ke namo gledali, kak de našo delo zagnili.

Ja, pa še na nekaj sen se spunila. Zodiš si pisa, ke si uveda za šolske potrebsčine svojih šolarof zbiraje krajevnega samoprispevka. Zato ti tudi jas pošilam svoj prispevek v zneski 5 novih par, ti pa še si enih por ničel, feoj napisi, pa de takoj vejki-ši znesek. Mislin, ke de se

tvoja prleška banka »Prozna vreča« hitro preimenovala v »Puno vreča«. Več ti neman kaj za pisati. Dobro se nan mej no si ne pozobi priti po jobolka. Tebe, vse sodelavce Tednika pa tudi njegove zveste brolece lepo pozdrovli Micika iz Prieki-je.

Micika!

Saj sen veda, ke ti ne boš pozobla na mene. Iz srca no prozne mošje sen ti hvaležen za tvoj prispevek. Znesek resen neje bija vejki, pa sen ti vseeno zlo hvaležen za jega.

Zlo sen se razvesela tvoje- ga vabila, ke si naj priden po jobolka, samo veš, s tote zadeve najbrž nede nič grotalo. Tak kak sen napisal že v začelki mojega rezerviranega kota, man tudi son pri hiši no okoli nje tejkio jobolk, ke več ne ven, kaj si naj začnen žjimi. Moja šeka no gujdeki jih več sploh nečejo jesti. Veš, mom eno zlo inteligentno no izbircno sviko, ki je jobolka samo te, če jih lepo na drobno nasekan in fino serviran v kopajo. »Prekleta gospodična,« sen ji to enkrat reka, »tak še ti v hoteli ne bi lepo servirali, ti pa se, norca delaš s totih lepih jobolk.« Pa kaj si češ, svija je pač svija, zakrutila je po štalinki, prevrgla kopajo no me gledala, kak da bi ji mlode poja. Najbrž si je mislila: »Pje, gazda, jas sen glih tak kak naši trgovci, ki rajši jobolka uvožajo, kak da bi domoče najprej pokupili no ponudli.« Zaj pa pokupli no ponudli petrosnikon. Zaj pa rečte, če jas neman inteligentne svije?

Micika, neke si mi pisala o nekšni nagradi. Veš, jas s tisto nagrado neman nibene zveze, seveda pa ne bi meja nič proti, če bi me neše tak z enin kupom penz po hrtolec pošigeta.

Drogi brolec no broleke, tejkio van naj bo za gnes. »Crneml pikeci« sporočam, ke mo jegovo pismo objava drugi tleden. Vaš Lujs

Velenje-Drava 13:16 (5:7)

Mladinci Drave so zelo okrnjeni gostovali v Velenju, kjer so po dobri igri premagali svoje sovratnike. Vprašanje zmage ni bilo, saj so skozi vso tekmo vodili.

Uspešni so bili za Dravo: Skok 6, Vrabl 5, Čihal 4, Pla-berger 1, za Velenje: Tau-berger 6, Pristovšek 3, Kolegaro, Stumberger, Sagmeister in Tanjšek po 1.

XXI. NAGRADNI NATEČAJ

2 OSEBNA AVTOMOBILA – RENAULT R-4

in ŠKODA 100 L

ter 180 praktičnih nagrad

sta za vlagatelje vezanih hranilnih vlog in vezanih deviznih računov

pripravili

KREDITNA BANKA PTUJ
in
KREDITNA BANKA MARIBOR

Za vsakih 1000 din posebni žrebni listič.

Vsi vlagatelji vezanih vlog in deviznih računov so zavarovani proti vsem neizgodam.

Naše geslo je: hitra in solidna postrežba varčevalcev in pridobivanje novih vlagateljev.

Z varčevanjem do blagostanja!

Radijski program

NEDELJA, 27. septembra

4.30-9.00 Dobro jutro! Poročila — vmes ob 5.00 Poročila 5.30 Vremenska napoved — Rekreativna 5.45 Informativna oddaja 6.00 Jutranja kronika 6.30 Vremenska napoved — Informativna oddaja 6.50 Za vas 7.00 Poročila 7.20 Vremenska napoved — Informativna oddaja 7.30 Za kmetijske proizvajalce 7.50 Informativna oddaja 8.00 Poročila — Radijski in TV spored 8.05 Radijska igra za otroke 8.41 Orkestralna glasba 9.00 Poročila 9.05 Srečanje v studiu 14.10.00 Poročila 19.05 Se pomnite, tovariši... 19.25 Pesmi borbe in dela 19.40 EP 19.45-13.00 Poslušalci čestitajo — vmes ob 11.00-12.30 Poročila 12.00-12.10 Poročila 13.00 Poročila 13.15 Obvestila in zabavna glasba 13.30 Repertar 13.50 Domači napravi 14.00 Poročila 14.05 Zabavni zvoki 14.30 Humoreska tedna 14.50 Klavir v ritmu 15.00 Poročila 15.05-17.30 Sportno popoldne — vmes ob 16.30 EP 17.00 Poročila 17.30 Radijska igra 18.41 Iz opernega sveta 19.00 Lahko noč, otroci! 19.10 Obvestila 19.15 Glasbene razglednice 19.20 Radijski dnevnik 20.00 »V nedeljo zvečer« 22.00 Poročila 22.20 Plesna glasba 23.00 Poročila 23.05 Literarni nokturmo 23.15 Jazz 24.00 Poročila.

Vsak dan razen v nedeljo:

4.30-9.00 Dobro jutro! Poročila — vmes ob 5.00 Poročila 5.30 Vremenska napoved — Danes za vas 5.45 Informativna oddaja 6.00 Jutranja kronika 6.30 Vremenska napoved — Informativna oddaja 6.50 Rekreativna 7.00 Poročila 7.15 Informativna oddaja 7.25 Vremenska napoved — Radijski in TV spored 7.45 Informativna oddaja 8.00 Poročila.

PONEDELJEK, 28. septembra

14.00 Poročila 14.10 Operetne melodije 14.30 EP 14.35 Poslušalci čestitajo 14.55 Kreditna banka Ljubljana 15.00 Dogodki in odmevi 15.30 Glasbeni intermezzo 15.40 Orkestra Herb Alpert in Tijuana Brass 15.50 Za vas 17.00 Poročila 17.05 Glasbene popoldne 18.00 Poročila 18.15 »Signal« 18.45 Naš podlistek 19.00 Lahko noč, otroci! 19.10 Obvestila 19.15 Ansambel Dorka Skoberneca 19.25 EP 19.30 Radijski dnevnik 20.00 Wolfgang Amadeus Mozart: Don Juan 21.35 Lahka glasba 22.00 Poročila 22.15 Jazz 23.00 Poročila 23.05 Literarni nokturmo 23.15 Plesna glasba 24.00 Poročila.

TOREK, 29. septembra

14.00 Poročila 14.10 Instrumentalna glasba 14.25 Na poti s kitaro 14.40 Ansambel Korni grupa 14.55 Zdrženje kreditnih bank Slovenije 15.00 Dogodki in odmevi 15.30 Glasbeni intermezzo 15.40 Arije iz opere »Rigoletto« 15.50 Za vas 17.00 Poročila 17.05 Beethovenova dela 18.00 Poročila 18.15 V torku na svidenju 19.00 Lahko noč, otroci! 19.10 Obvestila 19.15 Ansambel Toneta Kmetca 19.25 EP 19.30 Radijski dnevnik 20.00 Prodajalna melodij 20.30 Radijska igra 21.24 Lahka glasba 22.00 Poročila 22.15 Jugoslovanska glasba 23.00 Poročila 23.05 Literarni nokturmo 23.15 Plesni zvoki 24.00 Poročila.

SREDA, 30. septembra

14.00 Poročila 14.10 Orkester Caravelli 14.30 EP 14.35 Poslušalci čestitajo 14.55 Kreditna banka Ljubljana 15.00 Dogodki in odmevi 15.30 Glasbeni intermezzo 15.40 Recital violinista Slavka Zimška 16.00 Za vas 17.00 Poročila 17.05 Mladina sebi in vam 18.00 Poročila 18.15 Orkester RTV Ljubljana 18.45 Po galerijah in muzejih 19.00 Lahko noč, otroci! 19.10 Obvestila 19.15 Glasbene razglednice 19.30 Radijski dnevnik 20.00 Koncert bamberških simfonikov 21.30 Za razvedrilo 22.00 Poročila 22.15 Jazz 23.00 Poročila 23.05 Literarni nokturmo 23.15 Plesna glasba 24.00 Poročila.

ČETRTEK, 1. oktobra

14.00 Poročila 14.10 »Pesem iz mladih let« 14.25 Popevke 14.55 Zdrženje kreditnih bank Slovenije 15.00 Dogodki in odmevi 15.30 Glasbeni intermezzo 15.40

Skladbe sodobnih skladateljev 16.00 Za vas 17.00 Poročila 17.05 Operni koncert 18.00 Poročila 18.15 »Rad imam glasbo« 18.45 15 minut s Frankom Sinatro 19.00 Lahko noč, otroci! 19.10 Obvestila 19.15 Ansambel Jožeta Privška 19.25 EP 19.30 Radijski dnevnik 20.00 Domače pesmi 21.00 Večer s pesnikom Danetom Zajcem 21.40 Glasbeni nokturmo 22.00 Poročila 22.15 Komorno glasbeni večer 23.00 Poročila 23.05 Literarni nokturmo 23.15 Jazz 23.40 Plesna glasba 24.00 Poročila.

PETEK, 2. oktobra

13.15 Obvestila in zabavna glasba 13.30 Priporočajo vam... 14.00 Poročila 14.10 Dela Johanna Straussa 14.30 EP 14.35 Poslušalci čestitajo 14.55 Kreditna banka Ljubljana 15.00 Dogodki in odmevi 15.30 Napotki za turiste 15.35 Glasbeni intermezzo 15.40 Fagotist Srečo Korošak 16.00 Za vas 17.00 Poročila 17.05 Človek in zdravje 17.20 Koncert po željah poslušalcev 18.00 Poročila 18.15 Dobimo se ob isti uri 18.50 Ogledalo našega časa 19.00 Lahko noč, otroci! 19.10 Obvestila 19.15 Ansambel Borisa Franka 19.25 EP 19.30 Radijski dnevnik 20.00 Koncert Akademikega pevskega zbora iz Ljubljane 20.30 »Top-pops« 21.15 Oddaja o pomorskih 22.00 Poročila 22.15 Besede in zvoki z logov domačih 23.00 Poročila 23.05 Literarni nokturmo 23.15 Jazz 24.00 Poročila.

SOBOTA, 3. oktobra

14.00 Poročila 14.10 Glasbena pravljica 14.25 Zabavna glasba 14.55 Zdrženje kreditnih bank Slovenije 15.00 Dogodki in odmevi 15.30 Glasbeni intermezzo 15.40 Iz opusa Jana Sibeliusa 16.00 Za vas 17.00 Poročila 17.05 Grebo v kino 17.45 Pevka Irena Kohoni 18.00 Poročila 18.15 »Rad imam glasbo« 18.45 S knjižnega trga 19.00 Lahko noč, otroci! 19.10 Obvestila 19.15 Ansambel Lojzeta Slaka 19.25 EP 19.30 Radijski dnevnik 20.00 Radijska igra 20.40 »Ples v soboto zvečer« 22.00 Poročila 22.20 Oddaja za izseljence 23.00 Poročila 23.05 »Psel v soboto zvečer« 24.00 Poročila 24.05-01.00 Zabavni zvoki 01.00 Poročila.

Ptujška osebna kronika

RODILE SO:

Ana Skok, Belski vrh 9 — Dušana; Silva Jurič, Borovci 39 — Ljuba; Justina Sluga, Pobrežje 19 — Smiljano; Neža Mlakar, Gruškovje 19 — Brigito; Marija Zamuda, Zamušani 26 — deklico; Elizabeta Mlakar, Jurovci 23 — Francina; Marija Stebih, Prešernova 22 — Jožeta; Nada Jager, Ormoška 13, Ljutomer — Primoža; Olga Serec, Ormož, Za kolodvorom 12 — Marjana; Irena Kojc, Cirkulane 43 — deklico; Anica Tement, Vel. Varnica 47 — deklica; Ana Medved, Podložje 56 — deklico; Marija Golob, Kicar 61 — deklico; Marija Vrtič, Mestni vrh 14 — deklico in dečka.

POROKE:

Frane Štruel, Budina 54 in Terezijska Vidovič, Zg. Hajdina 107; Frane Toplak, Štuki 7 in Zofija Pernek, Sedlašek 11.

UMRLI SO:

Martin Kolenko, Gajevci 35, roj. 1901, umrl 14. 9. 1970; Lenart Mesarič, Zadržni trg 10, roj. 1891, umrl 15. 9. 1970; Marija Marček, Svetinje 12, roj. 1901, umrla 18. 9. 1970; Anton Golc, Dežno 34, roj. 1904, umrl 20. 9. 1970.

Montažno podjetje ELEKTROKOVINAR, Ptuj, Zadržni trg 8

RAZPISUJE

1. Dve prosti delovni mesti skupinovodje centralne kurjave.

2. več prostih delovnih mest monterjev centralne kurjave.

Kandidati morajo poleg splošnih pogojev izpolnjevati še naslednje pogoje:

Ad. 1) da imajo izobrazbo VKV ali KV monterja centralne kurjave in potrebno prakso;

Ad. 2) da imajo izobrazbo KV monterja centralne kurjave.

Osební dohodek po pravilniku o delitvi osebnih dohodkov.

Pismene prijave sprejema kadrovski oddelek podjetja.

Možna je takojšnja zasedba delovnih mest.

Upravni odbor Dijaškega doma v Ptuj objavljaja

prosta delovna mesta

za določen čas

3 pomočnike za določen čas.

Pogoji: poskusno delo dveh mesecev.

Prijave dostavite v roku 15 dni po objavi na upravni odbor Dijaškega doma Ptuj.

TV spored

NEDELJA, 27. septembra

9.30 Ptujski festival aardono zabavne glasbe 10.00 Kmetijska oddaja 11.00 Mozaik 11.05 MC Pheeteronovo popotovanje 11.55 TV kašipot 12.20 Jugoslavija, dober dan 13.05 Skrivnosti morja 14.30 Konjske dirke 15.30 Nogomet: Avstrija — Madžarska 17.15 Konjske dirke 17.45 Bukarešta: Balkansko prvenstvo v košarki, Bolgarija — Jugoslavija 18.30 Na zahod — ameriški film 19.45 Cikcak 20.00 TV dnevnik 20.30 3-2-1 20.35 Ljubezen po kmečko 21.20 Godala v ritmu 21.40 Sportni pregled 22.10 TV dnevnik 22.30 Risanka 22.45 Vartepolo Mladost — Jadran.

PONEDELJEK, 28. septembra

9.35 TV v šoli 10.30 Nemščina 10.45 Angleščina 11.00 Osnove splošne izobrazbe 14.45 TV v šoli 15.40 Nemščina 15.55 Angleščina 16.10 Francosčina 17.15 Madžarski TV pregled 17.50 Fantje na morju 18.15 Obzorik 18.30 Po sledeh napredka 19.00 Mozaik 19.05 Na rodna in zabavna glasba 19.50 Cikcak 20.00 TV dnevnik 20.30 3-2-1 20.35 Imre Benčík: sedem pisarjev, pariška nedelja, poročila.

TOREK, 29. septembra

9.35 TV v šoli 10.30 Rusščina 11.00 Osnove splošne izobrazbe 14.45 TV v šoli 15.35 Rusščina 15.55 TV vrtec 16.10 Angleščina 17.45 Pravljica 18.00 Risanka 18.15 Obzorik 18.30 Srečanje v studiu 14.19.00 Mozaik 19.05 O našem govorjenju 19.30 Kajenje in pljučni rak 19.50 Cikcak 20.00 TV dnevnik 20.30 3-2-1 20.35 Osem in pol — italijanski film 22.45 Poročila.

SREDA, 30. septembra

9.35 TV v šoli 11.00 Osnove splošne izobrazbe 17.15 Madžar-

ski TV pregled 17.50 Zaklad kapitana Parangala 18.30 Obzorik 18.35 Obrežje 19.00 Mozaik 19.05 TV variete 19.20 Veje v vetru 19.50 Cikcak 20.00 TV dnevnik 20.30 3-2-1 20.35 Ignazio Silone: Prigode ubogega kristjana 22.25 Mednarodni jazz festival v Ljubljani, poročila.

ČETRTEK, 1. oktobra

9.35 TV v šoli 10.30 Nemščina 10.45 Angleščina 11.00 Francoščina 14.45 TV v šoli 15.40 Nemščina 15.55 Angleščina 16.10 Osnove splošne izobrazbe 17.15 Madžarski TV pregled 17.45 Zapojte z nami 18.00 Risanka 18.15 Obzorik 18.30 Izbrali smo v Kranju 19.00 Mozaik 19.05 Enkrat v tednu 19.20 Doktor v hiši 19.50 Cikcak 20.00 TV dnevnik 20.30 3-2-1 20.35 A. J. Cronin: Primeri dr. Finlaya 21.35 Kulturna oddaja: Večer z Jankom Kosom 21.45 Veliki orkestri: Bostonški simf. orkester, poročila.

PETEK, 2. oktobra

9.35 TV v šoli 11.00 Angleščina 14.40 TV v šoli 16.10 Osnove splošne izobrazbe 16.45 Madžarski TV pregled 17.25 MC Pheeteronovo popotovanje 18.15 Obzorik 18.30 Glasba za stare in mlado 19.00 Mozaik 19.05 V središču pozornosti 19.45 Cikcak 20.00 TV dnevnik 20.30 3-2-1 20.35 Imam dve mami ind vao četa, jugoslovanski film, 3-2-1, zabavno glasbena oddaja, poročila.

SOBOTA, 3. oktobra

9.35 TV v šoli 11.00 Osnove splošne izobrazbe 17.20 Oddaja za prosvetne delavce 17.30 Košarski turnir 17.45 Obzorik 17.50 Ptujski festival zabavne glasbe 18.15 V seneli zvezd 19.15 Mozaik 19.20 S kamero po svetu 19.45 Cikcak 20.00 TV dnevnik 20.30 3-2-1 20.35 Zabavno glasbena oddaja 21.35 3-2-1 21.40 Skrivnostni morja 22.05 Nepremagljivi 22.55 TV kašipot 23.15 Poročila.

Mali oglasi

PRODAM cement in saloni plošče. Naslov v upravi.

OPREMLJENO sobo oddam. Naslov v upravi.

Iščem manjši lokal v centru Ptuja. Naslov v upravi.

DVE PEČI na olje prodam. Vprašajte v gostilni »Pri pošti«, Ptuj.

GOSPODINJSKO pomočnik isčem za takoj. Naslov v upravi.

IŠCEMO POMOC za gospodinstvo za nekaj ur dnevno v dopoldanskem času. Interesenti se naj javijo osebno pri Stare. Naselje bratov Reš 13.

MLAJŠA USLUŽBENKA, samoska, nujno potrebuje opremljeno sobo v Ptuj. Naslov v upravi lista.

DEKLE 22-let, ki obiskuje večerino solo, išče stanovanje v Ptuj in v dopoldanskem času pomaga pri delu. Naslov v upravi.

300 LITROV belega vina po 4 din za liter in mešanico jabolčnih kvintov po 2 din za liter prodam Zamuda Gorisnica 100.

PRODAM električno kitaro. Avst. Rimel, Spolenjakova 13.

TRGATEV kvintona na brajdal prodam. Ivan Plavčak, Pletetje 5, Cirkovec.

NUJNO isčem stanovanje. Plačam naprej. Naslov v upravi.

PRODAM gamaj, 350 litrov. Vprašajte Vičavska pot 9, Ptuj.

IZGUBILA sem peresnico s ključki in penkami. Najditelja prosim, naj jo proti nagradi odda na postaji LM ali Ekonomski srednji šoli v Ptuj.

PREKLICUJEM neresnične izjave zoper inž. Janka Kovačiča, obratovodja Zasčite Majšperk ter se mu zahvaljujem, da je odstopil od tožbe, Marija Galus, Varož 3, p. Makole.

PODPISANA Marija Podpečan, delavka, Ptuj, Rajčeva ul. 45 obžalujem, kar sem naredila. Dragi Podpečan iz Ptuja, Rajčeva ul. 15 in se ji zahvaljujem, da je odstopila od kazenske pregon.

KUPIM enodružinsko hišo v oddaljenosti od Ptuja do 3 km za vrednost od 4 do 5 milijonov 8 din. Naslov v upravi lista.

V PTUJU isčem prazno sobo s posebnim vvhodom. Vikies Trinkavs, hotel Poetovio, Ptuj.

Izlet esperantistov

Esperantska sekcija bo organizirala v nedeljo, 27. septembra izlet v Jeruzalem. Med potjo bomo obiskali vinogradnika, našega dobrega esperantista tov. STAMPAR v Mihalovcih.

Odhod z vlakom ob 11.30 (nedeljska karta) do Ivanjkevec. Povratak v Ptuj ob 20.04.

Razen članov in tečajnikov tudi prijatelji ESPE-RANTA vljudno vabljeni!

-0-